

INDEX
CAPITVM

- C**ap.1. De iure creditorum in personas eorum, qui non soluunt, & de bonorum cessione. pag. 1.
 Cap.2. Vlfructarius num ad debita testatoris tenetur, à quo vsum-fructum ex ultima voluntate obtinuit? pag. 21.
 Cap.3. De 1. ratione circa premium contingente ad interpretationem l. 2. C. de relcind. vend. pag. 32.
 Cap.4. Remedium l. 2. C. de refc. vend. an renunciatione contrahentium tolli possit? pag. 59.
 Cap.5. Vtrum venalia sub legato bonorum omnium continetur & ad interpretationem l. generali, s. Vxori, ff. de vlfruct. leg. pag. 78.
 Cap.6. De diuinarum, & paupertatis qualitate, cuique probatio eius in iudicij incumbat. pag. 91.
 Cap.7. Pluribus codem incendio, vel ruina peremptis, quis alteri superuixisse presumatur. pag. 104.
 Cap.8. Poena in fonti pro alieno crimine irrogari, licitum ne sit? pag. 117.
 Cap.9. Poena quomodo commensuranda delicto, facti, ac personarum qualitate perpenfa. pag. 151.
 Cap.10. Crimen semel in iudicium deductum quādo iterum obijci ad punitionem possit. pag. 177.
 Cap.11. De exequitione publici, vel priuati instrumenti traduntur aliqua, & num exequi possit, quod liquidam quantitatē non continet? pag. 199.
 Cap.12. Vtrum à sententia, sive laudo arbitrii, aut iudicis, qui eius loco subrogatur, appellatio iure permissa sit? pag. 209.
 Cap.13. Unico testi non iurato, vel vario an credendum sit & de instrumentorum reprobatione per testes. pag. 212.
 Cap.14. Sub generali liberatione quā remissa censeantur, & an dolus remitti queat? pag. 233.
 Cap.15. Successor vniuersalis, vel singularis quando possit à locatione antecessoris ante tempus expletum resilire. pag. 244.
 Cap.16. De locatione bonorum Ecclesiæ, vbi & nonnulla de alienatione notantur. pag. 264.
 Cap.17. De solemnitatibus in alienatione bonorum Ecclesiæ adhibendis, ac de emphyteusis Ecclesiastica concessione. pag. 284.
 Cap.18. De successione feudi, emphyteusis, & iurius patronatus Ecclesiastici. pag. 304.
 Cap.19. De interpretatione l. quoties, C. de refc. vend. pag. 328.
 Cap.20. De immunit. Ecclesiastic. pag. 340.

AD

ADDITA,
ATQVE NOTATA.
AD CAPVT PRIMVM.

S V M M A R I V M .

- 1 **D**ebitores, qui soluendo non erant, quomodo ante legem duodecim tabularia creditoribus suis addicebantur.
 2 Decemvirales constitutio quid immutauerit.
 3 Lege Petilia militia cum debitoribus, qui facultatibus defecerant, agi caput.
 4 Filiis eorum, qui soluendo non erant, proportionis debitis creditoribus tradiebantur olim apud Romanos.
 5 Patres possunt suos filios in pignus dare, facti me premente. Limitatur in filio sacrissimato.
 6 Apud Hebreos in filiis debitorum fuerint servi pro paternis debitis.
 7 Seruitus Hebrorum quādū durabat, cum unus alterius seruitur.
 8 Debtores non habentes unde soluerent, post l. et alienum, C. de actionib. & obligat. in vicinis detinebantur, nisi bonis cedere velent.
 9 Homo liber pignori dari à se, nec ab alio posse.
 10 Homo liber inter priuatōs an obses tradipotest?
 11 Prelatus num possit sibi subditos obses dare?
 12 In exequitione quis ordo seruandus, quoad bonorum distinctionem.
- 13 Debitor non prestans cautionem de idoneitate, vultus de sancimento, ad carcere ducitur, et si bona habeat.
 14 Feme minore honeste viventes pro debito ciuili non carcerantur.
 15 Mulier maritata licet turpiter vivat pro debito ciuili non est carceranda, nisi maritus consentias turpitudini.
 16 Master, vel via pro debito ex administratione testele liberorum carcere non mancipatur.
 17 Militia apud Romanos triplex, & de aliis quibus eorum privilegiis.
 18 Milites, qui in Hispania Hombres de armas vocantur, privilegiis armata militie decrantur.
 19 Privilegia militia concessis milites renunciae non valent.
 20 Quibus casibus miles pro debito ex contractu in carcere mittitur.
 21 De militari, ac militum privilegijs, qui differunt.
 22 Quis in Hispania propriè dicebatur hidalgus, & quis nobilis.
 23 Filius naturalis paterna nobilitate decratur, eiusque gaudet privilegij, idem est de uxore.
 24 Nobilis in Hispania carcere non subiicitur ob debitum, quod ex delicto, vel quasi non ob deb.

Addit.ad Couarruias.

- descendat. & quomodo ad hinc nobilitas prohibanda sit.
- 25 *Eipius privilegio renunciare nobiles num possint?*
- 26 *De iure Regio etiam cum iuramento renunciatio predicti priuilegi non teneri.*
- 27 *Eo priuilegio potiuntur rescripto Principis nobilitati.*
- 28 *Quando nobiles propter debitum ex contractu, possunt in carcere derudi.*
- 29 *Denobili, qui fidei sui pro eo utrum propter paenam pecuniarium impositum ob delictu principali possit fidei usus or carceri mancipari?*
- 30 *Priuilegium: n quis conueniatur ultra quam facere queat, quid contineat.*
- 31 *Que res nobilium reseruentur, cum in eorum bonis sit exceuatio.*
- 32 *Priuilegium: ne quis conueniatur ultra quam facere potest, ad debito ex delicto non pertinet.*
- 33 *Qui prestatum priuilegium habet, carcere pro debito ex contractu non potest.*
- 34 *Muli est in bonis non habeant pro debito ex contractu carceri non subiiciuntur.*
- 35 *Conduktor, siue exactor maior Regalium tributorum pro debito carcereandus non est, si idoneos prefecit fiduciarios.*
- 36 *Cessio bonorum ad quid inuenta.*
- 37 *Deeitas forma.*
- 38 *Nemo potest bonis cedere, nisi debitum agnoscat, aut sententiis damnetur.*
- 39 *Quando in Hispania debitor suis creditoribus, ut seruire, tradebat, torquem ferreum ad collum forebat, excepto viro respectu uxoris.*
- 40 *Filius fam. si est suis creditoribus tradendus, pater eius preferebatur vi patris potestatis.*
- 41 *Legalis bonorum cessio in usu non est.*
- 42 *Cedentis bonis que sunt relinqua.*
- 43 *Cedentes bonis cautionem prestant de refundo solvendo, si ad pinguiorem fortunam degenerint.*
- 44 *Qui bonis cedere non permittuntur.*
- 45 *Si principalis bonis cedat, nihil prodeftis deusfori.*
- 46 *Cedens bonis a futuris creditoribus conuenitur in solidum.*
- 47 *Quoniammodum alimenta taxanda ei, qui bonis cessit ex postea questis.*
- 48 *Vissarius cedens bonis consequitur alimenta ex eis, que imponerimur queferit.*
- 49 *Cedens bonis cum ignominia ex statuto ab omni axe alieno prorsus liberatur.*
- 50 *Quoniammodo hoc intelligendum.*
- 51 *Per cessionem bonorum quoad reliqua nec*
- naturalis, nec ciuilis tollitur obligatio,*
- 52 *Vtrum beneficio cessionis bonorum possit renunciari?*
- 53 *Nemo potest se ipsum ad carcere publicum obligare.*
- 54 *Lege, vel moribus permittentibus, potest quis se ad paenam corporalem astringere.*
- 55 *Renuncias cum iuramento beneficio cessionis bonorum, eo priuatur.*
- 56 *Regula: ut qui non habet in bonis luat in corpore, in quibus personis locum habeat.*
- 57 *Qui non habet unde soluat parti offensae interest, corporaliter plectur.*
- 58 *Qui per calumniam ad iudicium provocat, etiam ex causa ciuiti, si non solvit paenam pecuniarium, luit in corpore.*
- 59 *Luens in corpore, quia in bonis non habet, a pecuniarium paena perpetuo liberatur.*
- 60 *Ans dmnatus sanguine pecuniam partis offensae ad bonorum cessionem admittatur.*
- 61 *Clericus dmnatus ob delictum ad paenam pecuniarium non gaudet priuilegio capit. Oduarus, de pignoribus.*
- 62 *De iure nostro dmnatus ad soluendum interest parti offensae cedere bonis potest, secus si ad panam.*
- 63 *In leibus delictis si de inopia rei consisterit, potest index paenam Fisco applicata remittere.*
- 64 *Clericus, si soluendo non sit, non est pro debito non deficiente ex delicto in carcere de trudendus, vel excommunicandus.*
- 65 *Nec ultra quam facere potest, conuenitur.*
- 66 *Quid fieri debeat, si beneficiarius suis creditoribus nequisiterit satisfacere.*
- 67 *Clericus fugiens, aut de fuga suspectus potest a iudice laico, vel creditore capi, ut suo iudicis presentem.*
- 68 *Quibus Clericis priuilegia supra tradita concedantur.*
- 69 *Illi etiam gaudent Religiosi.*
- 70 *Clericus tribus sententijs conformibus dmnatus, num priuetur priuilegio d.c.p. Oduar dus?*
- 71 *Conciliantur contrarie sententiae numeri precedentia traditae.*
- 72 *An Clericus dmnatus ex deposito prefato potius priuilegio?*
- 73 *Cadavera debitorum, non licet creditoribus impedi, ne cepiantur.*
- 74 *Intra quot dies a morte testatoris heres conuenient in postea.*
- 75 *Debito defunctis est sepulture tradendus, non obstante creditorum appellacione.*
- 76 *Ampliatur ad debitorem ex instrumento gaudentiis obligatum.*

Varia Resolut. Lib. II. Cap. I.

- 77 *Præceptum defuncti, ne cadaver suum spe liatur, exequendum non est.*
- 78 *Cadavera eorum, qui ob atrocissima sceleris ultimo supplicio afficiuntur, aliquando solent insepulta relinquiri.*
- 79 *Dannatis ad mortem Confessarius a iudice mitti debet.*
- 80 *Et Sanctissimum Eucharistie Sacramentum eis ministrandum.*
- 81 *Judices Ecclesiastici possunt censuris compellere secularis, ut res mortem subiuris Sacramenta exhiberi permittantur.*
- 82 *Sacramentum Extremæunctionis in patibulo morituri denegatur.*
- 83 *Cadavera paniorum sepelire nemo potest, nisi de licentia iudicis, qui sententiam exequi fecit.*
- 84 *De intellectu, l. 2. ff. de cadaverib, punitio remissio.*
- 85 *Cadavera usurari manifesti Ecclesiastica sepulture non traditur, donec heres usurpata restituta, aut cautionem idoneam de refutando paret.*
- 86 *Monachus proprietarius Ecclesiastica sepulatura priuatur.*
- 87 *Propter criminis enormitatem solet cadaveri rei supplicium irrogari.*
- 88 *Se ipsum necans sepulture Ecclesiastice non traditur.*
- 89 *De paenitentia, qui fibi manus inferunt, remissio.*
- 90 *Mileiarum feminarum notabile reservari exemplum.*

De iure creditorum in personas eorum, qui non soluant, ac de cessionis bonorum remedio.

Num. 1.

Ante legem duodecim tabularum, debitores cum soluendo non erant, suis creditoribus addicebantur, apud quos vincit fame, verberibus, alijque cruciatum generibus immagine opprimebantur, quem milerandum statum enadere nullo vnguam tempore valebant, nisi corundem creditorum liberalitate, aut alterius pecunia eximerentur, ut obseruerat Iacobus Ræward, lib. singul. ad leg. duod. tabul. cap. 8. de nexis, col. 6. vers. Ceterum ante, constatque ex Liulo anno ab urbe condita 259. vbi ait: *Magni natu quidam cum omnium maiorum fuerum ingnibus sci furorum proiec.*

A 2 quæst.

Menoch. supra. n. 4. Melius induc. debitor.

Addit. ad Couarruulas.

q.2.n.1. Carleus. de iudic. tom. 2. lit. 3. difp. 1.
n.5. Tertul. in apollo. aduersus gentes. cap. 4.
Alexand. ab Alexand. dier. genial. lib. 6. capit.
10. Donec. in tract. de pugor. cap. 10. Sed ea le
ge obserat prospectum non est, in quo se
uerisimè staruitur, at bono communì con
uenit, ut illi exterminarentur, aut perirent,
ne populus editionibus vexaretur, que ob
seuitiam creditorum in viuctos frequenter
excitantur, tete Liuio ubi supra, & anno
427 alterum tumultum ex hac causa com
memorat, nota Ruar. col. 8. vers. Decem ri
viera.

3 Cuius legi impieetas more prius, ac tandem
exprimit fuit abrogata anno ab urbe condita 427. Lucio Papirio, & Caio Pætilio
Consulibus, Menoch. n. 6 Ruar. d. col. 8.
vers. Fuit autem, D. Couar. paulo inferioris. vers.
Eodem pacto. Postea tamen debitoribus addici
creditoribus etia fuit in vlo, ut operis exhibi
tis, iusta compensatione ab arc alieno li
berarentur, Quintilian orator. insit. lib. 8. cap.
4. ibi: Circa propria, ac differentia magna subti
litas, ut cum queritur, an addictus, que lex fer
uire, donec soluerit, sicut seruus fit? Adicem
Senec. de beneficio. lib. 7. c. 10. ita inquit: O mi
serum, si quem delectat sui patrimonij liber mag
nus, & vasta potissima terrae collenda per viuctos.
Varro lib. 6. de ling. Latin. ibi: Liber homo, qui
operas suas pro pecunia, quam debet, dat, dum
soluerit, nexus vocatur, ut ab arc obseruat, Re
uar. d. col. 8. vers. Sancta bona. Quam quidem
additione voluntariam suffit, putat idē
Ruar. varior. lib. 4. cap. 18. nam, ut carcer
is molestiam erigerent obseruat, ita quo in
uiti destinebantur, si ipsos addici, patiebant
tur, argum. l. 1. c. qui boni ced. pos. Sed verius
videtur, necessitatem suffit, ex. ob es alienum
1. 2. c. de action. & oblig. Quia de nouo indu
ctum fuit, ne liberi homines ob pecuniariū
debitum feruere compellatur, ex quo appa
ret antea contraria fuisse respectu, idemq;
probatur ex Quintil. supra, & apud Hebreos
obtinuisse, ut inuiti pro debitis feruientur,
qui soluendo non erant, probat Abulean.
in lib. 4. Reg. cap. 4. q. 5. Super illo: Ecce credi
tor veniet, ut tollat uos filios meos ad feruendum
sibi. Quod in Hilpania (sic) iam ab aula re
cesserit admissum fuisse, nemo dubitat,
& ex dicendis manifestum fiet.

Ibi: Quin & filii debitorum apud Romanos.

4 Filios pro paternis debitibus posse apud Ro
manos creditoribus addici, aperte colligi

tur ex Liuio d. anno 259. Nam occasione fe
ditionis, que tunc contingit ob viuctum illū,
cuī supra meminimus, immane à credi
tore oppressum, Appio Claudio, & P. Seruili
lio Consulibus, lege lata, statutum est, ne
quis filios militis existentes in castris pro pa
tris debito detineret, tete Ruar. d. c. 8. col.
7. vers. Idcirco, qui hoc ex Liuio notat. Hoc
ipsum suo tempore vigere querunt atque
acriter detestatur Diu. Ambro. lib. de Job.
c. 8. in hac verba: Vidi ego miserabilem spectacu
lum liberos pro paterno debito in auctionem dedi
ci. Et teneri calamitatis heredes, qui non essent
participes successions, & hoc tam immane flagi
num non erubescere creditorē, instat, uret, addi
cit. Mea, inquit, nutriti pecunia pro alimento fer
uitum recognoscant, pro sumpto licitatione su
beant. Agitetur hasta de pretiis singulorum.

5 Sed & hodie filios pro arc alieno, quod
pater fecerit famis causa poterunt detineri,
si in pignus sint dati, l. v. c. de patrib. quifil.
distrax lib. 8. tit. 17. p. 4. l. 3. tit. 13. d. C. Cou.
infra lib. 3. c. 14. n. 4. vers. Secundo, eadem lec.
Mot. de primog. lib. 4. c. 5. n. 24. Mot. de pign.
lib. 2. q. 50. à n. 77. Surd. de alim. tit. 8. privileg.
38 n. 9. Azor. inf. moral. p. 2. lib. 1. c. 19. q. 6.
vers. Queres an egestatis. Gom. de Ausec. de
potest. in scip. lib. 2. c. 14. n. 27. Bald. in l. in
suis ff. delibet. & posib. Ceall. commun. tom. 1.
q. 270. Quam potestatem pater non obtinet
in filium Sacris intitulat. D. Cou. sup. vers.
Quarto, quia. Merl. n. 100. Afcian. Clem. de
patr. potest. effect. i. num. 53. Mozz. de contracti
tract. de empt. tif. dcreb. q. emi. vel vendi poss. n.
51. Mat. p. 4. cent. i. cas. 90. Et patri licere
o famen emancipati filium obligare, vel
vendere, sustinet contra alios Surd. n. 15.

Ibi: Hoc ipsum quandoque obtinuisse.

Dubium est apud Interpretes huius loci,
qui refertur *supra* n. 3. Num liberi debitorū
tempore Hebraorum, patribus non soluen
tibus, feruientur ubi carent, ita ut vedi per
creditoris posint, vel solūm addicerentur,
liberare illibata, ad eisdem feruendum in
fatisfactionem debiti paterni? Prior placet
P. Gap. Sanc. qui id probat ex D. Matth. c.
18. ibi: Cum autem non haberet, unde redderet,
institutum Dominus eius venundari, & vxores
eius, & filios, ac ex lia c. 50. in princ. vbi ha
betur: Quis est creditor meus, cui vendidi nos,
quo loci Deus loquitur, ut pater. Adoucit
eiam D. Ambr. vbi proxime, & leges alliarū
gentium tribuentes patribus filios vendendi

Variar. Resolut. Lib II. Cap. I.

facultatem. Abul. verò ibi d. q. 3. contra sentit,
quod magis textus litera aquitatis, conpe
nit; duri enim videtur, filios pro paterno de
bito nedum feruere compelli, verum metit li
bertate priuari, quod D. Ambr. merito abomi
natur: Nec a Doctis. Sanc. adducta multum
vrgent, nam quod apud D. March. dicitur de
venditione filiorum, problematicum est, ex quo
inferri non potest, licetque, problem debitoris
pro arc alieno distracti, aliquis idem de uxo
re diceretur, quod nullus admittet. Videas
Maldonatum ibi. Ad illas locum, & leges ad
ducas respondi potest, solum conuinci ex
eis patre potuisse filios venundare, non quod
creditoris, inuitu genitore operato, posset
illos in feruitem redigere, quemadmodum
in iure cōtingit, etenim, licet pater, fame in
stante, filii alienare permittatur, d. l. fin. C. de
patr. q. fil. dibr. tamen si mutuum ex ea causa pa
ter recipiat, ut ibi, illiq; subueniat, minimè
audierit creditor volens eo idē vēdere. Imo
neq; in subtiliū exigere ab illis poterit, quod
pater mutauerit, ut docent multi apud Bar
bol. in collectan. ad tit. C. n. 6. pro patr. in fin. pris
cip. Vnde etiā concedatur, quod Hebrewi liberē
de suis filiis disponere poterint, ināc nō se
quitur, eos creditorum seruos fieri, parte non
soluente. D. Ambr. autem luxta mōre regio
nis, in qua verabatur, loquitur, ex quo colli
gi neguit, idem Iudaiz in vlo fuisse.

7 Quomodo cum illud sit, obseruandum est,
Hebreorum liberos in feruitem, vel famula
tu tantum esse potuisse vīq; ad annūm Sabbathi
tūm, vel libilei, quibus seruos inde liberta
tem obtinebant, ac debitorum remissionē:
ex quo enim locū tertiam à Deo promissam
distribuit, annūm vltimū cuiusque leptonij
adintar Sabbathi obseruabantur, quare Sabbathi
cū dictis est, quo & terrā colī verabatur.
Annūm libilei erat quinquefēlinus, quo non
solum Hebrewi in feruitem, ac arc alieno ex
mebeat, sed & alienata posiciones ad ori
ginariorum dominorum potestate rebulant;
qua omnia habentur Levitic. cap. 25. vers. 39.
Deut. c. 5. vers. 12. & cap. 14. a princip. norant
Abul. d. q. 5. Began. in analog. nou. & veter. tef
cap. 13. a. n. 77. & alijs in precallegatis locis.

Ibi: Sic & iure Caesarum.

Consonat d. ob. as alienum. l. 2. tit. 11. p. 1.
de quo Conan. commentarij. iur. cui lib. 4. c. 14.
n. 8. Matien. in l. 4. glof. 2. tit. 16. lib. 5. Recopil.
Strach. de mercatur p. 3. tit. de coctorib. nu. 40.
Parlad. d. c. vlt. 9. n. 2. Merl. sup. a. n. 6. Baeza
de inop. debitor. c. 1. n. 6. Petr. Barbol. in Lalia. g.
Eleganter. n. 53. ff. solut. matrin. Pancirola in the

saur. variar. lection. lib. 2. c. 200. Ruar. d. lib. 4.
Varior. c. 18. vbi notat, potestem confitū
nem, etiā debitorum feruere no cogentur, car
cere includi, d. l. 1. c. quib. ton. cel. pos. Menoch.
d. cas. 183. n. 7. Merl. n. 53. Parlad. sup. Valer.
lib. 4. de Iberis Gracchus sic ait: Cum ex pro
fesso inimicitas cum Africano & Asitio Scipo
nibus gereret, & Afaticus iudicata pecunia sati
dave non posset, & in eo Confuse invenia publica
ca duci iussus esset, appellaretque Collegium tribu
norum, nullo volente intercedere, jecit sit ad Collegis.
a quo ut eximerentur, vel interire credito
ribus, vel bonis cedere, necesse erat, dict. l. 1.
Ruar. vbi proxime.

Ibi: sunt enim quidam.

Homo liber neq; a se, neq; ab alio pigno
9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

9

Addit. ad Couarruulas.

bili opinione licet, ut in specie docet Bald. in l. v. t. nu. 17. C. de patr. q. fil. d. i. p. Abb. in d. c. ex rescripto. n. 7. 3. Felin. ibid. 1. Merl. sup. a. nu. 36. Gom. d. c. 1. 4. n. 28. Nauar. lib. 3. conf. titul. de Regularib. canil. 6. 5. & conf. 7. 2. n. 2. Surd. d. priu. 3. n. 26. 27. Sanch. in precept. Decalogi. tom. 2. lib. 6. cap. 2. n. 63. vbi ait, Monachos à Prælati dari poise ad tempus, vt in aliquo loco existant necessarij, non vt obfides proprie fiant, quia solus Pontifex sic eos tradere valebit. In nō etiam inuitos dati potuisse in specie d. cap. ex rescripto, tenent Felin. supra Merl. n. 57. Quare nil mirum si itare conventioni Religiovi cogantur, cum legitima fuerit iuxta posteriori sententiam traditam supra v. s. prox. Vnde dicendum videatur, factio etiam iuramento, eam decisionem procedere, cum nulla iuri regula obliteret, quoniam nullus pactum illud feretur, quanquam contrarium recepius sit, teste Barbat. in collectan. ibi. n. 1. v. s. Propter que, qui aliquis referit, & alium intellectum tradit.

Num. 2.

12. In exequione talis ordo seruari debet, vt prius capiantur bona mobilia, deinde immobilia, a tandem ad actiones, & iura perueniantur. l. 3. tit. 27. p. 3. l. 19. tit. 21. lib. 4. Recopilat. Merl. n. 53. Parlad. d. c. fin. 5. 6. 3. n. 2. Gratianus discept. c. 7. n. 25. Trentacing. variar. lib. 2. nit. de expens. ref. 2. a. n. 5. Cartie. d. tom. 2. tit. 3. d. i. p. 1. n. 7. Bolan. in Curia. tom. 1. p. 2. 9. n. 3. 18. Gom. V. a. in prax. lib. 2. q. 7. 8. n. 4. Villad. in politie. cap. 2. nu. 71. Et quamvis conuentus habens mobilia, immobilia ad solutione affiget, ordo iuri peruerit non poterit, Parl. supra. Bolan. d. nu. 3. Exequio autem contraformam prescriptam non tenet, si à parte opponatur, quod ramen contruerit el. Videatur Carleu suprad. n. 1. 1. 2. Parlad. a. nu. 4. Villad. n. 8. 3. Rodrig. de esequit. cap. 5. nu. 29. Gutier. practicar. lib. 1. q. 1. 31. per tot. Quo bona dicantur mobilia, & que immobilia constat ex Part. a. n. 7. Bolan. d. q. 15. a. nu. 5. Suntes nonnulla, que pro exequione capi nequeunt, nisi deficientibus alijs, vt supplex, publicum stipendium. Aliæ, que omnimo do apprehendit veterant, vt arma, vestes quotidianæ. De quo Part. a. n. 16. Bolan. suprad. q. 16. Villad. a. n. 76. Merl. d. lib. 2. q. 34. ex nu. 17. Paz in prax. tom. 1. p. 4. c. 2. a. n. 32. Cartie. d. tit. 3. d. i. p. 18. vbi n. 2, quando dicantur bona alia deficere.

13. Debitor non præstans fiduciisorem, qui, de aeneamiento, vulgo nuncupatur, eti bona habuerit, in carcere detruditur, qua quidem

cautione prospicitur creditoribus, si bona capta ad solutionem debiti nō sufficiant, vel à tertio evincantur, quod debitoris propria non sint, l. 19. tit. 21. lib. 4. Rec. Carleu. d. disp. 1. n. 27. Gutier. d. lib. 1. q. 1. n. 6. Villad. nu. 83. veri. I. executando en persona, Bolan. supra 6. 17. in prime. Parl. d. c. fin. p. 5. q. 6. in princ. Paz n. 33.

Num. 3.

Feminae honestè viuentes pro debito, quod 14 ex delicto non prouenit, carceri subiici, eti bonis careant, non posunt, Carleu. vbi proximè Boerio in l. consentaneum, n. 139. C. quomod. & quad. Index. Menoch. de arbitr. lib. 1. q. 88. n. 10. Ant. Gom. in l. 62. Taur. n. 1. Egida. tract. de iur. & priu. honestat. art. 3. n. 3. Menchac. controuer. illib. 3. c. 97. n. 2. Parlad. vbi proximè 13. Idem esti, debitus publicum, vel Filiale sit, Menoch. ibidem. Bouad. d. lib. 3. cap. 15. n. 30. Farin. in praxi crimin. p. 1. q. 27. à. n. 4. 2. Gutier. supra lib. 2. q. 2. 3. Plaça in epitom delict. cap. 34. n. 11. Flores de Mena. variar. lib. 2. q. 21. n. 152. quod priuilegium ancillis quoque competit, Bolan. supra n. 22. In nō nec pro leui delicto ducentur ad carcere, sed cautionem fideiussorianam, aut iuratoriam præstant, Autht. ut nulli iudic. q. Si vero mulier collat. 9. Menoc. supra n. 19. Bouad. n. 37. Farin. n. 44. 53. Quod si femina mercaturam, allarme negotiacionem exerceat, & decocta, bonis occutatis, recedat, in vinculis detinenda erit, Bouad. n. 35. veri. Pero in embargo, Bolan. vbi proxime, Paz num. 34.

Muller riupta eti in honestat sit nō carceratur 15 pro debito ex causa ciuili, Carleu. d. n. 27. Menes. in l. transfigur. n. 92. 93. C. detransact. Gizard. deci. 5. 6. a. n. 13. Ant. Gom. in l. 62. n. 1. Ioan. And. is addit. ad Speculator. in rubric. de iniuris. Capic. deci. 44. Gom. Arias in d. l. 62. Taur. n. 23. 24. Matien. in l. 10 glo. 4. n. 4. tit. 3. lib. 5. Recop. Quod limitatur, ut si ciente mariato, vitam duxerit in honestat, nam carceri subiici potest. D. Couar. de spanjalib. p. 2. c. 8. q. 1. n. 6. Ludovic. Gom. in cap. mulieres, de iudic. 6. Menoch. d. q. 88. n. 14. Quando autem centeatur mulier in honestat vivere, vt possit carcerari, explicant Ant. Gom. supra num. 3. Azeued. in l. 10. a. n. 30. tit. 3. lib. 5. Recop. D. Couar. vbi proximè, luxta cuius sententiam, que vera videtur, non est necesse, mulietem meretricari, vt hoc priuilegio non gaudeat, sed sufficit, publice in concubinatu vel vniuers exilere. Lena eti in honestat vivere dicuntur, vt honestatis priuilegio priuatur, Bolan. dict. num. 22.

Ibi:

Variar. Resolut. Lib. II. Cap. I.

Ibi: In modo idem videtur in matre ratione admittit. frationis.

16. An mater, vel uia tutrix filii, vel nepotis possit careerari pro debito ex admicistratio ne, maxime si huic priuilegio renunciatur dubitatur. Affirmant Ant. Gom. sup. n. 2. Cald. Perci in l. si curatorem habens, verbis, sine curatore constitutis, veri. Verum coartare sententia, C. de in integr. refit. Bald. Nouell. de dot. p. 7. priu. 5. Greg. Lop. in l. tit. 4. p. 3. Suar. in addition. ad Ant. Gom. in d. l. 62. Taur. n. 2. Cifuent. in ead. leg. n. 3. Castill. ibidem glo. 1. in fin. Palac. Rou. n. 8. Rebif. ad leges Gallic. tit. de liter. oblig. art. 2. glo. 3. & alijs plures quos referunt Gutier. de tutel. p. 1. c. 8. n. 3. & Bouad. d. c. 15. nu. 3. 1. lib. B. Contra quos D. Cou. sequuntur docent Menoch. d. q. 88. n. 12. Bouad. supra. Menchac. de succ. creation. lib. 3. q. 22. limit. 18. n. 82. Gutier. d. c. 8. n. 3. 4. cum seqq. Matien. ind. l. 10. glo. 1. n. 3. tit. 3. lib. 5. Recop. vbi Azeud. n. 3. Olam in antinom. verb. mulier. n. 6. 4. Bolan. d. n. 22. Baeza de deim exequio. n. 76. Dueñas reg. 3. 12. Atque ita tenendum est, nā priuilegio honestat lexus concessio nequit renunciari. Ad hac huiusmodi personæ habent & aliud priuilegiū, se scilicet conuentantur, utrā quam posunt facere, cum sint ex parentibus, l. sunt qui 16. ff. de iudic. quod in le & illud imbibitum habet: ne carcerari possint, Gutier. cum alijs de iuram. confirm. p. 1. c. 16. n. 4. huc cum fit ob reuerendam iure naturæ a cendentibus debitam, in quilibet renunciat, l. alia 1. 5. q. Elegan. ter. ff. solu. matr.

Num. 4.

17. Olim apud Romanos verbū, Militia, latissime patebat, nam fuit triplex Palatina, Forensis, & Armata, Ræuar. coniectancor. lib. 3. c. 3. sed præ exercitio armata plurima, ac specialia priuilegia concessa sunt, inter quæne conuenienterunt milites, nisi quatenus facere possent, & consequenter, ne pro axe alieno pernicianter caperentur, quo solum gaudebant milites in expeditione occupati, & non alijs, quanvis ad militarem exercitationem essent destinati, quorum loco hodie subrogantur, qui in numerosi, sive matriculam militum relati actu militant, nam eti solemnia, quibus Romani militie nomine dabant, aboleuerint, in re huiusmodi milites ab eis nullatenus distinguuntur, Carleu. supra. to. 1. disp. 2. a. 468. vbi plurimi Marc. Manu. de priuileg. militari. Amat. decisi. 159. n. 5. Gail. lib. 2. obseruat. 218. à. nu. 1. Matien. in l. 6 glo. 2. n. 5. tit. 15. lib. 5. Recop. Trentacing de subditut. p. 4. c. 8. n. 6. veri. Secundus. & v. s. Quartus, Olual. ad Donel. lib. 6. c. 28. lit.

M. veri. Cum autem Padill. in l. 1. n. 12. C. de iur. & faci. ignor. & ita milites nostri nec carcerantur pro debito ciuilis, nec in amplius, quam posunt facere, conueniuntur, Carleu. tom. 2. tit. 3. disp. 17. n. 3. Menoch. d. q. 88. n. 9. Cyriac. tom. 2. controuer. 216. nu. 15. Gutier. practicar. lib. 4. q. 5. n. 3. Bolan. d. q. 17. n. 17.

Etiam priuilegij armata militis iuantur. Hispani milites stipendiarij, qui arma, & caquo habere tenentur, vt cum vocati fuerint, ad bellum accedant, vulgo, Hombres de armas, Gutier. de iuram. confirmat. p. 1. c. 6. n. 10. quoniam suffici, eti in propriis dominibus habent, & acta non militent, ad bellum esse paratos, Cyriac. controuer. 201. n. 114. tom. 2. Coler. de procez exequio. p. 1. c. 6. n. 152. Grati. d. c. 3. 65. n. 2. Cabed. dec. 119. n. 5. p. 1. Et quod parati ad defensionem Principis, & Regni quoties vocati fuerint, non differt ab actu militantibus, tenent Coler & Grati. supra, cum alijs, quos referit Cyriac. num. 115.

Huic priuilegio milites nequent renun-19 ciare, nam publice interest, vt egestate non labore, ne predones fiant, in disciplina militari, tamen detrimen. cap. militari. p. 13. q. 1. Cyriac. d. controuer. 201. num. 109. Quapropter in stipendo militum exequio fieri nō potest, nisi alia deficiant bona, & tunc debitor ad viam sufficiens quantitas ex eo est reliquēda, l. commodis. 4. ff. de iudic. Carleu. tom. 2. tit. 3. disp. 18. quin 3. aliam rationē reddit: ne scilicet dum necessaria queruntur à ministerio beatis retrahantur, quare, nec iuramento accedente, talis renunciatio valebit: iuramentū enim actum contra publicam utilitatem non confirmat, Sanch. de matrim. lib. 1. disp. 3. n. 8.

9. Matien. in l. 2. glo. 3. n. 15. 17. tit. 2. lib. 5. Recop. Seraphin. de priu. iuram. p. 61. nu. 13. Gutier. de iuram. confirmat. p. 1. c. 5. 2. n. 15. D. Coua. in cap. quanuis actu. p. 2. q. 1. n. 1. Ant. Gom. variar. lib. 2. c. 14. n. 24. veri. Altiquando, & secundo Quod verum est, cum principaliter fauore publico actus prohibetur, vt in casu, de quo agimus.

Aliquando tamen miles pro debito ciuili, 20 carceri mpanciari, iure permittitur ad dolum, veluti si fraudulēt: i. t. p. quo contrahebat, si conditionem fuerit inficiatus, quia negans qualitatē, propter quam fibia aliquod conceditur priuilegium, ipso priuatur, l. c. ad Macedonian. l. 2. & per totum, C. si minor se maior, dixerit. l. 4. q. Interdum ff. quod cu eo. L. q. cum se i. ff. de iudic. Ant. Gom. in l. 79. Taur. n. 4. Azeued. in l. 4. n. 29. tit. 2. lib. 6. Recopilat. Gutier. in Aut. sacramenta puberum, n. 55. C. si

- adūcēt, vend. Sed līmita, cum contrahens qualitatem negat, nō ignorabat. Ant. Gom. ibid. Gutier. n.57. Similiter illo bona occultet, dislēperzant cum eis fugere temet, priuilegio non iuratur. Gutier. d.p. t.c. 16. n.32. Baez. de inop. deb. c. 16. n.26. Bolan. d. 6. 17. n.10. 17.
21. D. re militari, ac militi priuilegijs Paris de Puteo, Ioan. de Lignano, Ioan. Lup. & Petr. Bellin. de re militari. Mart. Laudent. de militib. Iul. Ferer. de re & discip. militari. Claud. Corer. de re & priuileg. milit. Marc. Mantu. de priuileg. milit. Georg. Accal. ed. trac. Ayal. de in. & offic. bellic. & discip. milit. Tusch. lit. M. concil. 2. 17. cum seqq. Cabal. resolut. crimin. centur. 3. caj. 293.
- Ibi: Idem est in his, qui nobilitatis dignitate devo. autur.
22. Ell prae. orandum, si proprii loquamus, nobiliem ad hidalgo in Hispania distingui, ita ut omnis nobilis hidalgo sit, non autem omnis hidalgo nobilis, nobilitas illi est, qui ex virtute que parente generata nascitur; at ut quis dicatur hidalgo, sufficit, quod à patre hidalgo sit genitus, licet genitrix plebeja habuerit, l. 3. tit. 21. p. 2. vbi Greg. Lop. in leg. 1. tit. 1. p. 7. Ceual. rou. 2. q. 688. n.9. Olan. in concord. iur. lit. B. n. 10. Et viri q; generosus. Hidalgo devenchamente, vocabat, l. 7. & 20. tit. 18. p. 2. l. 25. tit. 22. p. 1. Greg. Lop. in leg. 6. glos. 1. tit. 1. p. 2. Sed communiter DD. pro hidalgo nobili. etiam viarant, & è contra, quod vulgo etiam receptum est.
23. Filius Itidem naturalis paternæ nobilitatis priuilegij portit. l. 1. tit. 1. p. 7. vbi Gregor. Lop. glos. 4. Bart. in l. 1. Cde V. S. Ant. Gom. in l. 9. Taur. n. 5. ver. octauo notabiliter, Parl. diffr. 145. 9. 2. n. 7. D. Couar. suprac. 8. 9. 4. n. 7. Mol. de inop. trac. 2. diffr. 170. Gutier. cum alijs practicar lib. 4. c. 23. n. 4. Villad. c. 2. n. 90. Et filii naturali luce Canonico, & Regio est ille, qui nascitur ex illis, qui tempore concepcionis, vel nativitatis poterant sine dispensatione matrimonium validè contrahere, modo à patre agnoscatur. l. 1. 1. Taur. vbi Ant. Gom. quae est l. 9. tit. 8. lib. 5. Recop. D. Couar. n. 4. Villad. l. 9. vxi quoque, eti piebela sit, mariti nobilitate fulget. l. 7. tit. 2. p. 4. 1. 9. tit. 1. lib. 2. Recop. d. 1. mulieres 13. C de dignitat. lib. 12. Gutier. d. c. 16. n. 58. Otalor. de nobilit. p. 5. cap. fin. Plachard. de nobilit. vni. & vxi. commun. nu. 42. Ant. Gom. in l. 79. Taur. infim.
24. Nobilis siue hidalgo de iure Regio ob pecuniarum debitum, nisi ex delicto, vel quasi delicet, carceri subiectus non est. Gutier.
- d.c. 16. n. 1. Plachard. n. 45. verf. Deinde quia licet, Ant. Gom. in d. l. 79. n. 1. 3. Parl. ver. quotid. lib. 2. cap. fin. p. 5. & 6. n. 9. Paz suprad. n. 33. Azeued. in l. 2. n. 27. tit. 2. lib. 6. Recop. Lafarte de decim. vend. c. 18. n. 63. 64. Bonad plurib. laudatis. d. cap. 15. n. 20. Quod priuilegium etiam iure communii nobilibus competere probant Gutier. Parl. ubi proxime, & alij, quos ipsi referunt, quamuis dubaret Menoch. d. q. 88. n. 9. Illud inter comit. antequis l'ain apud Romanos fuisse distinctionem quoad vincula inter nobiles & plebeos: nam Luius anno ab ubi condit. 259. testatur, Appio Claudio. & P. Serull. Confutib. lege lata. Populum statuisse, ne quis cluem Romanum ob ea alienum vindictam, clauilum ve teneret, quoniam in eius nominis edendi apud Confites potestas fuerit, ut obterrat Rerard. d. cap. 8. de nesia, col. 7. Sed ad illud priuilegium obtinendum non ita exacta nobilitatis probatio desideratur, ut cu de cadem principali ter dicepratur, quia aduersari estato, summi cognoscitur, et debitor nobilis sit ut à carcere relaxetur, Bouad. cum alijs ubi proxime. Parl. sup. n. 10. Gutier. d. cap. 16. n. 9. Imò, pendente lite super nobilitati principiis in Regi. Cancelaria carceratus, ad huiusmodi probationem admittitur, quod obseruant, practicari que testatur Bauad. supra. Otaiora p. 3. cap. 10. n. 3. fol. 29. nam sententia, qua carceris nobilis declaratur, nulli iusti causa principali praeditum, sed illum dumtaxat producit effectum, ut tunc à carcere reus liberetur, Gutier. ubi dixit.
- Dubium fuit acerrime agitatum, num priuilegium hoc nobilitatis tolli renunciatione posset de quo fuit confundendi D. Couarr. in dict. cap. quamvis pactum in princip. à num. 17. Gutier. ubi practicar numer. 37. cum alijs practicar lib. 4. c. 23. n. 4. Villad. c. 2. n. 90. Et filii naturali luce Canonico, & Regio est ille, qui nascitur ex illis, qui tempore concepcionis, vel nativitatis poterant sine dispensatione matrimonium validè contrahere, modo à patre agnoscatur. l. 1. 1. Taur. vbi Ant. Gom. quae est l. 9. tit. 8. lib. 5. Recop. D. Couar. n. 4. Villad. l. 9. vxi quoque, eti piebela sit, mariti nobilitate fulget. l. 7. tit. 2. p. 4. 1. 9. tit. 1. lib. 2. Recop. d. 1. mulieres 13. C de dignitat. lib. 12. Gutier. d. c. 16. n. 58. Otalor. de nobilit. p. 5. cap. fin. Plachard. de nobilit. vni. & vxi. commun. nu. 42. Ant. Gom. in l. 79. Taur. infim.
25. Nobilis siue hidalgo de iure Regio ob pecuniarum debitum, nisi ex delicto, vel quasi delicet, carceri subiectus non est. Gutier.
- cum l. fin. tit. 2. lib. 6. Recop. Stabilitum sit, ne haic priuilegio nobiles valeant renunciare pecunia pecuniaria aduersius tabellionem statuta, qui intrumentum com tal renunciatione confececerit.

26. Vnde istiusmodi renuntiatio, etiam cum iuramento, non sufficiuntur de iure Regio, nam ex quo lex verat, renunciationem fieri, id priuilegium toti nobilitati nō nobilis, ut singulis coecissim suffici, demonstrat, quare à nobili, nec cum iuramento renunciari poterit, quod non fature ipsius induxit est, argumento cap. si diligenter 1. 2. de for. comp. & quod ibi notat Barbol. in collectian. n. 4. & ita ante Regiā constitutiō nem placuit. Ant. Gom. Perez, Ceual. & alijs ex nuper allegatis.
27. Praefata constitutio, & que locum obtinet in nobilitate ex Principiis beneficio, nā esti ante ea quod renuntiatio eius priuilegij inter hunc, & nobili sangue collinxerit. Gutier. d. c. 10. n. 74. & practicar lib. 4. q. 14. n. 1. Elcop. d. 16. n. 55. 2. 17. ver. Inter has, & alijs, tam cù exteti iam lex, quae tunc distinctione prohibet renunciationē a nobilibus fieri, nobis distinguere non licet, d. de prete 10. vbi notatur, ss. de public. in rem act. maximē cū traetenuit de materia favorabili libertati, & favorabili debeat ampliati, capit. odia, de reg. iur. in 6.
28. Nonnulli tamen casus reperiuntur, in quibus nobilis prefato priuilegio priuanius, vel ob eorum fraudē, vt si bona occultauerint, aut eis nobiles esse negauerint, Anton. Gom. in l. 79. n. 4. Arcud. in l. 19. n. 70. tit. 2. 1. lib. 4. Rec. Gutier. d. c. 16. n. 25. 28. 1. Baeza sup. d. c. 16. n. 19. Vel propter fauorem creditoris, vt in conductione redditū Regallū, d. l. fin. tit. 2. lib. 6. Recop. Parl. sup. num. 12. Gutier. d. c. 14. num. 7. verf. secunda limitatio. Hoc tamen Elici priuilegiū in conductores Regallū tributorū non transit, vnde à nobili partē eorum à primo conductore conduceat, nequibile pro debito ad eius peritio- nē in carcere mitti, & ita dictum videlicet in Regio hoc Castellē Senatu per supremos Iudices integratē, ac literis peritio- nē, nam regulariter fiscalia priuilegia in huiusmodi conductores non transferuntur, Ceual. commun. tom. 2. q. 827. n. 11. Aut propter ipsius nobilis vi. c. exercitium, abiectionemq; conditionem, velut si officium ignominiosum exercet, infamiae notetur, l. 7. tit. 6. p. 7. Gutier. pract. lib. 1. q. 137. n. 6. Bolanos d. 17. n. 14. & de ceteris calibus, in quibus cessat hoc nobilitatis priuilegium, consuleat. d. fuit Narb. in l. 14. g. f. 1. tit. 2. lib. 6. Recop. Bolan. à n. 9. Gutier. d. q. 14. pector. Elcop. ex d. verf. Inter has, Bouad. sup. c. 15. n. 23.
- Quæsi soler, num nobilis, qui in causa cri- 29 minali, le obligavit pro re ad solvendum iudicatum, fit in vinculis detinendus pro pecunia condemnatione! Et affirmatiū resolut Bonad. sup. n. 24. cum Cajillo in d. l. 17. 9. Taur. glos. in fin. quibus accedit Bonad. n. 13. Cui intentiā fauere videatur l. 6. tit. 2. lib. 6. Recop. ibi: si la tal deuda descendere de dicto, à quæ delito cum hoc debitu sit ex delicto. Tamen mente Legislatoris exæd cognita, contrarium verius est. scilicet no poile nobilis carcerari, necesse enim est, vt debitu à proprio nobilis delicto procedat, quod esti constitutio Regia no exprimat, plane ex ipsa colligatur, quæ id est nobilis noluit indulgere, si ex crimine teneantur, quia indiges- nus est legali auxilio, qui in leges committit. l. auxilium 38 in fin. ss. de minorib. Præterea etiam prouisum est, ne delinquens aduersus publicam utilitatem maneat impunitus, l. fin. 52. q. fin. ss. ad leg. Aquil. saltimque, si in bonis non habeat, libertate priuatur, & carceris cruxis sustineat. Quæ rationes eminē deficiunt in nobili delinquēti seclusore, in quo nulla culpa est, ob quam puniri, suoque priuilegio carere debeat. Nec refert, quod per instrumentum guarentium nebulis aliena causa propria efficiat, quia maleficiū ab alio patrati sibi imputare proprio contentu nemo potest. l. 1. q. Si quis vltro, ss. de questione cum delicta suis teneant au thorē, neque vnu alterius iniuriat portet, l. sancimus 22. C. de pan. l. 9. titul. 3. p. 7. Quare fiduciostor ad interesse lo um obligatur, oullans in le criminis malitiam transtrenens. Quare hanc opinionē defendunt Norbon. d. glosa. 1. à n. 48. Gironda cum alijs de priuileg. explicat. n. 606. Farin. cons. 35. ex n. 43. Villar. filu. respons. r. respons. 6.
- Ibi: Et tamen nec tare Regio.
- Habent priuilegium: ne conuenientia vltre 32 quām facere possit, cōfēquitur, vt in preindictum creditorū ad vltrem necessaria retinētur iudicis arbitrio taxada, si vno cōgat, nihil, aut minus, quām debet soluto. Sed si debitor pinguitē fortinā obtineat, solidum teneret iohure. Id est, si decedat, aut Religiosus fiat, aliave cœla bona sibi opus non sint, vel officiū habeat, quo ali possit, nam vbi causa priuilegij celat, ipsu priuilegium

Addit. ad Couarruulas.

Iegium extinguitur. Hęc omnia probanrur, vel colliguntur ex i. in condemnatione 133. ff. de regul. iur. l. cum ex caufa 30. ff. de re iudic. leg. verum 64 ff. pro scilicet. vnic. 9. Cum autem, C. de rei vxor. ac. De quo late Gutier. de iurament. consumat. part. 3. cap. 15. per tot. Plures sunt persona, quibus iure hoc beneficium con-cessum est, quae enumerantur in l. sunt, qui 16. cum seqq. l. exhortatum 49. ff. de re iudic. leg. is, qui 4. ff. de cession. bonor. Quibus alias addunt glossa in l. miles 6. verb. Facere potest, ff. de re iudic. Cartulac. d. tom. 2. tit. 3. disp. 18. n. 3. Parlador. d. cap. final. part. 5. ff. 3. nu. 32. & 9. 6. num. 18. Melo de iudic. debitor. quæst. 5. num. 16. vbi de hoc priuilegio. Nobilis tamen infidolum a suis creditoribus conuenit, cui tale priuilegium, vt in quantum facere potest, duxat conuenit, datum non ei, Gutier. supra part. 16. cap. 1. nu. 36. Sed aliter in Magnatibus obliteratur, Parlador. d. 9. 3. n. 32.

Ibi: Arma vero, equi, nec domus.

31. Hac nobilibus reseruantur, licet quod domus non sit vnu receptum, maximè alijs deficientibus bonis, Gutier. d. cap. 16. n. 36. Parlador. vbi proxim. n. 30. Bolanos d. part. 2. 9. 16. n. 7. Bouadilla d. cap. 15. n. 22. Gari-cia de nobiliz. 2. of. 6. in princip. n. 11. & proba-tur in leg. 3. & in tit. 2. lib. 6. Recop.

Ibi: Quod si debitum à criminis causa.

32. Ita communiter omnes, similiiter & qui habent priuilegium, ne conueniant vitra quam possint facere, eo vt non possint, si ex delicto, vel quasi in eos experientur, l. etia filios 1. 9. 1. ff. solut. mar. m. Humada in leg. 23. glos. 6. part. 1. Bolanos supra 9. 17. n. 24.

Ibi: Erit tandem, vt qui habet priuilegium.

33. Qui nequit conueniri: nisi quatenus face-re potest, personaliter non est capendum Bald. in l. liber captus, numer. 9. C. de captiu. Aretin. in Lalia. 9. Eleganter. ff. solut. marim. Angel. in 9. Sed esti quis, num. 1. inf. de actionib. Stuar. tit. de los goernos. 9. 5. n. 5. Parlador. d. 9. 6. n. 17. Auend. rep. 8. num. 7. Gutier. d. cap. 16. n. 48. Azeued. titl. 19. num. 65. titl. 21. lib. 4. Recop. Bolanos d. num. 24. Melo d. quæst. 5. num. 1. 2. Petr. Barbosa in l. maritum, num. 2. ff. solut. marim. Ratio est, nam cuius bonis, multo magis persona parcendum est, argumento

l. si adulterium 38. ff. Liberto, ff. ad leg. l. l. de adulter.

Vcrf. Regulariter rigitur.

Ab hac regula multi excipiuntur, qui pro 34 debito ex caufa ciuii, eti bona non habeant, carcerati non possint, quos recensent Gutier. d. cap. 16. Parlador. d. 9. 6. a. num. 9. Bolanos vbi proxime, Bouadilla d. cap. 15. ex num. 20. Paz d. cap. 2. n. 33.

Conductor, siue exactor major tributo. 35 rum regalium non mittitur in carcere, si bona habens fideiustorem de euincione, ac idoneitate praefuerit, l. 10. tit. 16. lib. 9. Recopilat. notat Gutier. practicar. lib. 2. q. 25. n. 2. Bolanos d. 9. 17. in princip.

Num. 5.

Cessio bonorum in hoc fuit inuenta, vt 36 debitores, qui soliendo non sunt liberentur à carcere, Parlador. d. cap. fin. 5. 7. num. 2. Menoch. de arbitrat. cas. 183. n. 8 Bolanos supra 9. 25. in princip. Melo quæst. 2. num. 12. Vnde iuxta magis communem sententiam debitor antequam carcere includatur, ad cedendum bonis non admittitur, maximè si ab aliquo creditore opponatur, Brun. de cession. bonor. quæst. 7. Boer. decis. 38. numer. 8. cum seqq. Villadieg. in politica d. cap. 2. num. 177. Melo d. q. 2. n. 33. Cancer. variar. lib. 1. part. 2. tit. de cession. bonor. numer. 24. Giurba decis. 41. n. 5. Bolanos d. 9. 25. n. 9. Paz dict. tom. 1. part. 4. cap. 5. num. 5. Quod vernum est in eo, qui pro debito in carcere detruisti permititur, nam qui ex priuilegio nequit carcerari, sufficit, quod debirum agnoscatur, vt cedere bonis, ipsi licet, nam eti dubitum sit, an positi bonis cedere, qui in vincillis esse non cogitur? Verius est, beneficium hoc perfons, quae carcerari nequeunt, esse com-mune, vt in muliere proba leg. penult. C. qui bon. ced. possint, iuncta Authent. sed hodie, C. de offic. diuersor. iudic. Barbos. in d. l. maritum, n. 3. Melo d. 9. 5. num. 22. Brun. supra quæst. 1. In Clerico idem Barbola num. 4. Melo num. 16 Roman. singular. 559. Menoch. dec. 18. 1. num. 16. In Ecclesia, Collegio, vel Vniuersitate, Authent. vt determin. sit num. Clericor. 9. Cum vero. Menoch. numer. 13. 16. Petrin. in tract. de remilitar. part. 9. tit. de salut. conduct. num. 48. Sed quod, qui carcerari nequeunt, cessione bonorum non iuvantur, docent Bald. in l. 1. C. qui bon. ced. pos. Trentacing.

variav.

Varian. Resolut. Lib. II. Cap. I.

I

ponerent, à lute suo cedebant, ita vt debitor ab eo, cui fuerat ad dictus, in sequente trans-ferretus, l. 8. rit. 16. lib. 5. Recopilat. Paz ibid. in fine d. cap. 8. Bolanos d. 9. 25. n. 13.

Hic illud est adnotandum, quod si filius 40 familias bonis cederet (vt potest l. penult. C. qui bon. ced. pos. Menoch. d. cas. 183. num. 12.) pater potior erat creditoribus ob ius patræ potestatis, atque ita filium poterat retine-re, donec sui iuris non efficeretur, Anton. Gom. variar. lib. 2. cap. 14. num. 12. ver. Nonnum tamen, Gutier. d. cap. 18. num. 8. Sed hæc omnia in Hispania in desuetudinem iam abiurunt, siquidem vnu recepta est confiru-to l. ob. es alienum, C. de action. & obligat. neque enim vidimus quemquam creditoribus, vt feriret, addicatum, aut ferreum tor quem portantem, quod aduertit Villadieg. d. cap. 2. num. 174.

Ibi: Imò si debitor in vinculis.

Addre Parlador. d. 9. 7. n. 6. Montaluum in l. 241 titul. 8. lib. 3. for. Azeued. in leg. 4. titul. 16. lib. 5. Recopilat. Bouadilla, qui alios laudat, dict. capit. 15. n. 76. lit. F. Paz dict. cap. 5. nu. 22. Tamen hæc legalis bonorum cessio ho-die non frequentatur, sed debitor in vincu-lis detinetur, donec soluat, aut cessionem predictam faciat.

Vcrf. Is autem, qui bonis cedit.

Cedenti bonis vestes quotidianæ sunt re-42 linquendæ, Trentacing. n. 14. Gutier. d. cap. 16. n. 11. Matien. in l. 4. glos. 2. n. 8. titul. 16. lib. 5. Recopilat. Melo dict. quæst. 2. numer. 1. Parlador. supra num. 3. Anton. Gom. dict. cap. 11. num. 51. Greg. Lop. in l. 1. glos. 5. tit. 15. p. 5. Necnon instrumenta offici, quibus vicu-quare valeat, Petr. Gregor. syntagmat. lib. 22. cap. 8. Paz dict. cap. 5. num. 9. Petr. Barbos. in l. maritum, ff. solut. marit. Villadieg. supra num. 173. in fin. Bolanos in dict. 9. 25. n. 12. Dominum etiam retinet rerum, quæ alienari prohibite sunt, sed carum commodi-tates minimè, Bald. in l. 1. col. 2. ver. Quero nunquid ille, C. qui bon. ceder. poss. Trentacing. vbi proxime. Tamen si vel vnu nummum reseruat, cessione non tenet, Trentacing. num. 9. Præterea post cessionem suos debitorum conuenire nequit, litem si vnu 17 ff. de recept. arbit. notat Cujac. lib. 5. diges. Salu. Iulia-ni. tom. 1. Trentacing. num. 12. Brun. quæst. 17 princip. num. 1. Melo quæst. 33. num. 2. 3. Qua-

Ibi: Siquidem olim debitor non habens bona.

39. Sed si vxori creditrici tráderetur, torquē ferreum portare debitor, non cogebatur in honorem reverentia conjugalis, Parlador. d. 9. 7. nu. 4. 5. Matien. in l. 6. titul. 1. lib. 5. Recopilat. Ant. Gom. d. l. 79. Taur. num. 1. ver. Item etiam, Paz cap. 8. numer. 4. Gutier. supra cap. 18. numer. 8. Melo quæst. 2. num. 1. Cæteri vero creditores si præmoniti intra sex dies addicto torquem ferreum non im-

fit

Addit. ad Couarruias.

propter remedium hoc infelicitissimum, ac
miserabile nuncupatur, Autem, ut determinis.
sit num Cleric. & Cum vero, l. fin. C. qui bon.
ceder. posse. Menoch. supra n. 11. Parlador. no.
7. Trentacing. nu. 1. Et merito cū pauper.
itate ira lordicentibus mors sit solitum,
& vita supplicium, l. quisquis, &. Filii, in fine,
C. ad leg. t. l. Maiestatis.

Num. 6.

43 Cedens bonis cautionem iuratoriam pre.
stare compellitur (quia a fidelisfiora ob pat.
pertatem excusat) ut si ad melorem fortunam
deuenierit, reddat quod creditoribus
satiscacere protunc non posset, glof. in l. cum
non facile & si cui plus, quam per leg. faleca. Me.
lo q. 24. nn. 14. Menoch. n. 21. Trentacing.
num. 5. Villadieg. num. 178. vers. En revolu.
cion. Paz d.c. 5 num. 10.

44 Hocramen sieble celsionis bonorum aux.
illium debitoribus quibdam denegatur,
qui aut soluere, aut in carcere perpetuo esse
debent, veluti coductoriis Regiorum redi.
tum, illisque qui pro ipsis intercesserint,
nam etiā regulariter Fisciā ere grauati ad
cedendum bonis admittantur, Gutier. de
gabell. quest. 170. num. 4. vers. Et in terminis,
Baez. de inop. debit. cap. 13. n. 17. cum alijs. Pe.
rez in l. glof. fin. tit. 4. lib. 2. Ordinam. Azeu.
in l. 5. num. 7. tit. 16. lib. 5. Recop. Iffis expre.
sē prohibetur l. 5. tit. 9. lib. 9. Recopilar.
notat Gutier. vbi proximē per rotam questionem,
Bolanos dict. & 25. num. 2. Villadieg. supra
num. 176. Item qui suo dolo in paupertatem
incidit bonis cedere non permittitur, Melo
quest. 1. num. 14. Pichard. In &. fin. num. 35.
inst. de action. Cabalina. mil. log. 325. Thetaur.
decis. 36. num. 3. Giurba decis. 41. num. 9. 10.
qui addit idem iuris est, si partim dolo, par.
tim calu inops factus sit. Eiusdem condic.
onis sunt decocti, Pichard. supra num. 37.
Trentacing. vbi proximē num. 28. Necon
qui moratoriam à Principe imperauerint,
illa finita, Melo ex alij. quest. 34. nn. 23. Vel
inducias à suis creditoribus pottempus cō.
cessum præteritum, l. fin. C. qui bon. ced. posse.
Melo ibidem. Greg. Lop. in l. 5 glof. 4. tit. 15.
p. 5. Paz. supra d. part. 4. cap. 6. num. 6. Trenta.
cinq. eod. nr. de foli. resolut. 1. nu. 30. & resol.
2. in fin. Afflīct. decis. 378. num. 2. Præterea
qui alienauit, vel occulta bona in fra.
udem creditorum, quæ recuperari non pos.
sunt, illo beneficio non gaudet, l. fin. &. fin. ff.
que in fraud. creditor. l. 4. tit. 15. p. 5. vbi Gre.
gor. Lop. glof. fin. Anton. Gom. in dict. l. 79.
Taur. num. 3. Bolafios num. 5. Villadieg. nu.
176. Gutier. d. c. 16. num. 24. Tandem qui.
cum iuramento promisit debitum soluere,
sciens id adimplere non posse, prefato au.
xilio defititutur, non tam propter vincu.
lum iuramenti, quām ob fraudem; forsan
enim creditor, si iuramentum non adhibe.
retur, non contraheret, Gutier. cum alijs d.c.
18. num. 6. Et de carteris caſibus, in quibus
ceſiōni huic locuſ non eſt, conſolidi ſunt
Petr. Barboſin d.l. alijs. & Eleganter. Pichard.
in dict. &. fin. inst. de action. Regulariter autem
omnes debitores ex causa ciuili cedere bo.
nis poſſunt, Gutier. dict. quest. 170. in princ.
Bolafios dict. & 25. num. 1. Quod & ludicris
permiliū eſt, licet alias, quæ aquitare ni.
tantur, illis non competant, Trentacing.
dict. resolut. 27. numer. 32. Brun. dict. part. 4.
principali. quest. 36. Natta conf. 620. Melo q.
32. num. 9. vbi diſputat, an ludicris ſit aqui.
tate feruanda?

Celsio bonorum cum beneficium perso.
nale ſit, fideiſſoribus non prodefi, Ceulli.
commun. tom. 1. quest. 701. num. 13. 14. Ant.
Gom. dict. cap. 11. n. 52. Guzman de euclition.
quest. 10. nu. 19. Villadieg. num. 178. l. 3. tit.
15. part. 5. &. fin. inst. de replicat. Trentacing.
num. 38. Paz dict. cap. 6. num. 16. Sed Gutier.
de iuram. confirmator. part. 3. cap. 15. & numer.
15. duplices cautelem doceſt, vt fideiſſor.
celſionis bonorum benefici particeps faci.
Cedens bonis à futuris creditoribus info.
liū iure conuenit, nam ſolum preſen.
tibus oſſicit celsio, Trentacing. dict. resolut.
27. num. 6. Brun. quest. 10. princ. num. 6. Sal.
acet. & Calrenſ. in leg. ex contratu, ff. de bon.
author. iudic. pos. per illum textum Melo q.
10. num. 6. Pichard. in dict. &. fin. num. 42. Sed
poſte aduersus illos iterum cedere, Trenta.
cinq. num. 3. Cephal. conf. 192. num. 2. Melo
quest. 27. num. 17.

Ibi: Cogendus enim erit, cum pinguorem, nactus
fuerit fortunam.

Hæc ab omnibus adnotantur, vt ex præ.
allegatis conſtat, fed ad taxanda alimenta,
quæ debent relinqui illi, qui bonis celsit,
attendendus non eſt valor eoru, quæ poſta
acquisiſerit, fed redditus, qui ex eis percipi
quotannis poſſunt, Gutier. d. cap. 15. nu. 10.
Menoch. cum plurimis eod. cap. 183. num. 25.
Vnde dubitatur, an ſi reliqua ſit ei domus
maximi valoris, fed exigui redditus, cogend.
ius

Varia. Resolut. Lib. II. Cap. I.

13

dus ſit, ipſam venderet, vt creditoribus
ſatisfiat de quo Menoch. ſupra, Trentac.
nu. 48. Gutier. d. cap. 15. nu. 13. & verius
eſt cogendum.

Ibi: In uſurario idem ſenſit Cardinalis.

48 Uſurarium cedentem bonis poſte re.
tinere ex poſte comparatis ad vietum
neceſſaria firmata Lara in l. ſi quis à libe.
ris, &. Solent, n. 37. ff. de agnoſa. liber. Surd.
de alimento. tit. 8. priuile. 28. num. 6. Gemini.
de uſur. comment. 4. & 4. num. 64. & tam in
hoc, quā in alijs, qui bonis cellerint,
ſunt alimeta taxanda, habita conſidera.
tione ad paupertatis ſtatutum, nec idem
eis relinquentur eſt, quod cum diues
eſt, conſumebat, ſalua tamen perlonate
dignitate, & qualitate, Gutier. dict. capit.
15. numer. 8.

Ibi: Sed ſe quis bonis cefſerit actibus qui.
busdam.

49 Cedentem bonis cū ignominia ex fla.
tuto ab omni obligatione penitus libera.
ri, tuenter cum Guidone Papa, Cancer.
variar. part. 2. cap. 9. numer. 23. Thetaur.
decis. 36. Giurba. decis. 41. nu. 21. Trentac.
ſupra num. 8. Melo q. 2. n. 23. Menoch. ſu.
pranum. 23. Que ſententia omnino tenet.
da videtur in viro que foro, cum per ceſ.
ſionem huiusmodi infamia contrahitur,
turpiter cedente obgrato, vt ſapię con.
tingere, tellis eſt Menoch. vbi proximē,
valde enim inhumanum forer, fama ia.
deram paſſum ad fatiſfaciendum credi.
toribus etiam teneri, quare dum lex tam
arcrier in debito reſcēdētēs boni ſtatuit,
as alienum cum poena ignominia com.
pensat, vt luant in honore, quod non ha.
beant in bonis, l. ſi quis id quod 7 ff. de iurifl.
omni. iudic. Nec mirū eſt, poſte ſtatuto
tollit ius creditoribus, quod ad bona futu.
ra eis competit, ſiquidē & maior credi.
torum pars, alijs etiam initius, in eorum
præiudicium potest partem debiti com.
muni debitori condonare, l. iuris gen.
tium 7. & fin. cum legib. ſeqq. ff. de part.

50 At cum ſtatutū infamia non irrogat,
licet leuē ignominiam cedens patiatur,
verior D. Couar. opinio videtur, vt in
Hispania ſueciat, torque ferro impo.
ſito, quo licet inops debitor erubeficeret,
infamis minime efficiebat, quia ſolum

erat nota quadam, qua status addic.
torum significabatur, quapropter etiam ad
as alienū operis exhibitis, perſoluendi
compellebantur. Neq; equum eſt, ampli
pecunia ſumma cum leuiffimo nocu.
mento in allorum præiudicium compen.
ſari, atque ita id voluisse legiſtorem,
non eſt credendum. Hæc diſtinctio non
obſcurè deducitur ex mente nuper lau.
datorum Interpretum.

Ibi: Nam & illud verum eſt.

Non obſtar, quod per ceſionē bono.
rum, nec ciuili, nec naturalis obliga.
tio tollitur, fed tolū in exceptio cedenti
acquiritur: ne vitrā quām ſicere poterit,
conueniat in poſterum, & fin. inſtit. de
replicat. Pichard. ibi. & in &. fin. inſtit. de
action. n. 31. Giurb. d. decif. 41. num. 20. 21.
Paz d. cap. 5. n. 12. Melo q. 4. nu. 12. Nam
id verum eſt, ſi iuxta ius conuincne ceſio.
nat abſque infamia nota, l. debitores 11.
Cex quib. caſiſ. infam. irroget, Strac. de mer.
catur. tit. de deceptoriib. p. 3. n. 2. Ant. Cont.
lection ſuccesſiuar. iur. ciuili. lib. 2. cap. 18. n.
2. (licet alia inutioſum fuerit, bona no.
mina aliciuiſ, qui foluendo non erat, pu.
blicē venandari.) &. Licet autem inſtit. qui
& ex quib. caſiſ. manum non licet) tecus ſi
ignominioſe ex ſtatuto bonis cedatur
iuxta proximam diſtinctiōnē, nam po.
ena loco ſolutionis ſubrogatur, Menoch.
d. n. 23. Cabal. refol. c. im. caſ. 77. n. 31.

Num. 7.

Praſens dubiū late diſcutunt Gutier. 52
de iuramento. coniur. part. 1. cap. 18. Ce.
ſall. quest. 701. Menchaca de uſecſion.
creat. lib. 3. & 22. & num. 79. Brun. quest. 20.
Barboſin d. &. Eleganter. num. 49. 50. apud
quos poſſunt videri, quid docent, renun.
ciationem celsionis bonorum eſte vali.
dam. Contrariam opinionem veram D.
Couar. tuenter Menoch. d. caſ. 183. num.
18. Merl. de pignorib. lib. 5. quest. 49. The.
ſtaur. decis. 36. numer. 52. Melo quest. 2.
num. 16. Bolafios d. & 25. num. 7. Matien.
in l. glof. 2. num. 5. titul. 16. lib. 3. Recopil.
Paz ſupra num. 15. Baez de inop. deb. cap.
16. nu. 35. Villadieg. d. cap. 2. n. 177. Gali.
de pace public. lib. 2. cap. 2. nu. 23. Trenta.
cinq. num. 35. vers. Ego in iudicando, qui
plures pro vitraque lenitaria refert. Ratio
eſt, nam talis renuclatio eſtet contra natu.
ralē

Addit. ad Couarruias.

ralem libertatem, quā quis, nisi iure permittente, se ipsum priuare non potest, l. nec si volens 6. C. de liber. cauf. l. interrogat. 24. cod. tit. Aliam reddit Merlin. vbi supra, scilicet non posse renunciari huic priuilegio paupertatis; quia, quæ mitterationis causa conceduntur, tolli renunciatione non permittuntur, glof. verb. excedere in l. vnic. C. quando Imperat vbi Barb. in collectan. in fine, multos ad hoc laudat.

Ibi: Primum iure non valere pactum.

33 Quia nemo potest se ad carcere publ. cum obligate, Felin. in cap. ex rescripto, n. 13. de iure iustand Merlin. supra lib. 2. g. 50. num. 10. Gutier. d. cap. 18. num. 5. volim. ita, si iuramentū accedit, quod nunc non discutitur, Menoch. num. 10. qui ait, ita Veronæ statutum esse. Multoque minus ad priuatum, cum iure sit vetitus, l. vnic. C. de priuati. carcerib. Bouad. in politic. dict. cap. 15. n. 13. lit. A. vbi plures Ita tenent Bald. in d. cap. ex rescripto, num. 6. Merlin. d. num. 10. Similiter non valet conuictio, quod creditor propria autoritate ducat debitorem etiam in publicum carcere, nisi sit fugitiuus. Felin. supra num. 14. Merlin. d. n. 10. & 13. Rip. in l. obligatione, n. 22. ff. de pignor. vbi ratione tradit: scilicet, quia captura, & carceratio perfona libera meri sunt imperij. Auth. de exhibend. reis. g. 1st. verb. Quare priuatorum pactiobus non subiiciuntur, Merlin. supra n. 11.

Ibi: Secundum hoc ipsum pactum.

54 Potest quis legi, vel moribus permittentibus, se ad ponam corporalem atrin gere, glof. in cap. cum homo 23. quæst. 5. Menoch. de arbitrat. q. 7. num. 12. vbi alii, de quo infra cap. 8.

Ibi: Tertio, animaduertendum est.

De hoc dictum est supra in principio ad numerum istum.

Ibi: Quartu, renunciationem istam.

55 Renunciationem cessionis bonorum, iuramento accedente, confirmari, probant Gutier. d. p. 1. cap. 18. n. 4. Villad. supra n. 177. & plures adducti a Trentac. n. 36. & à Menchaca supra g. 29. n. 17. & est communis opinio. Contrarium tamē verius

est, quod tenet Cin. & Salicet. in l. t. n. 19. C. qui bon. ed. pos. Baeza cap. 1. n. 42. Menchaca d. g. 22. n. 80. Ceuall. d. q. 701. n. 7. Petr. Greg. decemb. q. 6. priu. 8. Seraph. depriu. iuram. priu. 91. n. 3. Melo q. 2. n. 16. Poi. d. cap. 5. n. 15. Cancer. variar. lib. 1 part. 2. cap. 9. n. 4. Costa de remed. subfd. remed. 27. n. 10. Gibr. d. decf. 41. n. 3. Bolaños supra n. 7. Trentac. n. 37. Arimin. de cession. bonor. q. 3. 4. par. 4. princip. Quæ opinio proculdubio erit auctorita. da, vbi persona renunciantis alii est neccaria, veluti vxori, liberisque, quos propria industria elebat, quoniam iuramentum in tertij præludicium non est feruandum, cap. cum contingat 28. in fin. de iure iustand. cap. quanvis pæc. 3. de paci. in 6. Tirac. in l. p. inquam in prefat n. 52. 164. Sanch. de matrim. lib. 6. disfut 34. num. 2. Caldas de renouat. emphateu. q. 11. n. nu. 25. 26. Franc. Mol. de rit. nupt. lib. 3. comp. 19. n. 72. 91. Sed ab solute ideo renunciatio ista iuramento non confirmatur, quia libertas hominis non subest ipsius liberæ dispositioni, vt Gutier. ipse predixerat, ibidem num. 1. & omnes communiter coedunt, iuramentum autem validare non potest actum prohibuit ratione materia, quæ iurantis potestatis non est libet. ita, argumento cap. sicut ex literis 13. & cap. venientes 19. de iure iuri. D. Couar. post Batt. Alciat. & alios in d. cap. quanvis pæc. part. 2. g. 6. n. 11. & tñ communis. Nec obstat l. 5. tit. 9. lib. 9. Recop. adducta à Gutier. nam ideo ibi coductores regiorum reddituum valent cum iuramento cessionis bonorum renunciare, quia statuto beneficium hoc illis sublatu est (quod fieri potest Trentac. n. 39). Menoch. d. cap. 18. n. 9. vbi ait Brixia bonorum cessionem lege municipali esse prohibita. Gratian. disceptat forens. cap. 222. n. 24. Melo q. 9. n. 11. & ad cautelam renunciare cum iuramento coguntur, quod cum accedit actu valido, lmd & necessario de iure, obligat iurantem, cum non veretur circa materiam prohibita, quia lege permittente, homo de propria libertate potest disponere. g. Seru. autem in 2. vbi glof. verb. maior inst. de iur. personar.

Num. 8.

Hoc iuris axioma: Qui nō habet in bonis, sicut in corpore, videri potest apud Cuiac. lib.

Varia. Resolut. Lib. II. Cap. I.

lib. 1. question. Paul. in l. libertus 15. ff. de in ius vocando, Menoch. de arbitrat. quæst. 80. num. 103. Auendaio in cap. 16. Corrector. part. 2. n. 7. Ouald. ad Donell. lib. 27. cap. 9. lit. A. Farinac. in prax. crim. tom. 1. tit. 3. quæst. 26. Baeza de in op. debit. cap. 1. à nu. 50. Pichard. in g. Pœnales, num. 19. insit. de actionib. Salagd. in labyrinth. part. 1. cap. 7. n. 1. Thesaur. decf. 182. n. 4. cum alijs. Boer. decf. 349. n. 8. Affiliis decf. 378. n. 2. Sed hoc locum non obtinet in nobili, clerico, vel alii, quorum dignitati deferendum est. D. Couar. pluribus allegatis, infra h. lib. cap. 9. num. 4. vers. Octauio, quenam regulariter, Bernard. Diaz in prax. crim. cap. 14. n. 4. vbi Salced. lit. D. Gutier. practicar. lib. 4. quæst. 17. num. 8. 9. Paz in prax. d. cap. 5. num. 19. de quo latius per me in d. vers. Octauio.

Ibi: Et id non tantum procedit, vbi quis ob crimen.

57 vbi reus foliundo non est, interesse, quod parti offendit pæstare debet, potest in corporalem poenam commutari, notat Boer. supra num. 11. Gutier. d. part. 1. cap. 17. à nu. 24. Aug. Barbol. in collectan. n. 5. ad cap. finem libitis, d. dol. & contum.

Ibi: Hinc saxe constat.

58 Qui per calumiam etiam in causa ciuii ad iudicium provocat, si in bonis nō habeat, corporaliter punitur, tenet Petr. Babol. in l. emm. qui temer. num. 4. de in dir. & D. D. communiter in dicit. cap. finem libitis, Bouadill. in politic. tom. 2. lib. 5. cap. 2. num. 94. in fine.

Ibi: Hec vero commutatio pœnae.

59 Sequitur Gutier. supra n. 25. Hoc ideo nam item corporaliter punitus à pecuniaria obligatione penitus liberatur, et si uberrimam fortem poena nanciscatur, glof. in cap. peccatum 4. de reg. iur. in 6. Gratian. Falcon. reg. 60. Matien. in l. 4. glof. 2. num. 12. tit. 16. lib. 5. Recopil. Ripa in cap. cum. M. 9. num. 3. 8. de confi. Roman singul. 24 Cabal. resolut. crimin. cap. 77. num. 39. Boer. decf. 349. num. 4. Bui. in tract. de cession. honor. 4. p. princ. n. 5.

Ibi: Hac igitur ratione.

60 Questionis est, an de iure communi

delinquens damnatus ad dominum resarcendum parti offendit ad bonorum cessionem admittatur? de qua Greg. Lop. in l. 4. glof. penit. tit. 1. 5. p. 5. Ant. Gom. variar. lib. 2. cap. 11. num. 52. Trentac. supra num. 26. Gutier. d. cap. 17. num. 26. Didac. Perez in l. 3. tit. 1. lib. 3. Ordin. Diaz reg. 75. vbi Salced. Matien. in l. 9. glof. 2. n. 3. 4. tit. 16. lib. 5. Recop. & verius est, nō adiutavit, vt probant fundameta, quæ hic D. Couar. adducit, & L. sed hoc 22. ff. dñe iudic. Letam 19. g. 1. ff. foliat. matrin.

Ibi: Clericus ab crimen conueniri.

Clericus ex delicto damnatus ad penit. 61 pecuniariam, non gaudet suo priuilegio, ex e. Odwardus de pignorib. sed est in carcere detinendus, donec soluat, glof. in cap. olim cl 2. de resit. spoliat. Baeza supra cap. 17. num. 13. Gutier. d. cap. 27. num. 22. Boer. vbi proximè, Hypolit. in prax. 9. Attigam. num. 70. vers. Hanc tamen conclusionem intelligit, Farinac. in prax. crimin. q. 26. à n. 11. & q. 27. à n. 72. quod limitat Gutier. nr. 27. cum alijs, nī Clericus teneretur ad interresit ex delicto non ad penam, quia obseruanda erit decisio, d. e. Odwardus, de quo, proximè dicitis attenatis, quoad ius commune potest dubitari, eti Ceuall. idem teneat num. 8.

Ibi: Verum cum haec questio proximis diebus

Hodie aduerlus iuris communis regi. 62 las, vt aiunt iui. Clar. receptor. tent. lib. 5. g. fin. 9. 9. n. 2. Ceuall. d. q. 701. num. 4. stabilitu est l. 9. tit. 16. lib. 5. Rec. vi posit debitor ex delicto cedere bonis quoad interesse parti offendit soliendum, non quoad penam etiam ipu applicant, notant Gutier. n. 27. 28. Ceuall. num. 6. Azeued. ind. l. 9. Bolaños d. g. 25. num. 3. Baeza cap. 11. Olan. in concord. iur. lit. D. num. 18. Paz supra num. 18. Didac. Perez vbi proximè, Matien. in ead. l. 9. glof. 2. n. 5. Montal. n. 1. 3. glof. magna. tit. 5. lib. 4. for. Gratian. Falcon. reg. 60. n. 2. Villad. dict. cap. 2. num. 175.

Ibi: Plerumque tamen Regiarum Curia- rum iudices.

Sed quando delictu est leue, & constat de inopia delinqueris, potest iudex pena 63 pecuniarium Filio applicant, aut ex

lege debitam remittere, l.4. tit. 22. part. 3. Añendaño *supra* part. 1. cap. 7. num. 7. Paz num. 19. Bolaños d. 25. n. 4.

Num. 9.

64 Clericus qui soluendo non est, ob debita ex delicto, aut quasi delicto non defensionis carcerandus, aut excommunicandus non est. Gutier. *supra* n. 1.7. Cyriac. *Controversiarum* tom. 3. *controversiarum*. 505. num. 17. Ceall. num. 9. Graffis de effectibus clericorum effect. 7. n. 1. Roder. *Suarum* l. 2. 9. 5. num. 14. tit. de los gouernos, lib. 3. for. Menoch. de arbitrar. lib. 1. q. 88. n. 8. Azeued. in l. 5. n. 7. tit. 2. lib. 5. Necop. *Cataagma de beneficiis*. deducit ne quis egat, q. 10. sub num. 34. fol. 255. Parlad. *quorundam* (lib. 2. cap. ultim. q. 7. n. 24. Farin. *supra* part. 1. q. 27. de faceribus, num. 65. Padilla in l. 1. num. 7. C. deieur. & fact. ignorant. Paz tom. 2. part. 3. cap. unic. nn. 5. vbi ait, ex obliterari, non obstante Trident. se's. 23. cap. 3. de reforma cuius intellectu Gutier. *supra* n. 9. Bolaños sub. q. 17. n. 20. Greg. Lop. in glo. 6. tit. 6. p. 1. In modo nec bonis cedere compelluntur. Baeza cap. 17. à principio. Gutier. num. 4. Menoch. d. cas. 183. n. 29.

Ibi: *Quibus adhucipulatur, quod Clericus non potest conuenire.*

65 Clericum non posse pro debito ciui- li, nisi in quantum facere potest, conueniri, receptius est, vt docent Menoch. Parlad. Greg. Lop. Gutier. Baeza *hi proxi-* *mine*. Dec. in cap. *reprehensibilis*, num. 9. de *appellat. glo.* in l. miles 6 ff. de *reindic.* Paz d. num. 5. Cui priuilegio, DD. non carcerari possint, Clerici etiam cum iuramento renunciare non valent, quoniam principaliiter sunt concessa in honore Sacri ministerii, Ordinumque, quibus sunt insig- niti, & renuntiatio cederet in totius ordinis clericalis deedes, Baeza num. 3. Parlad. d. num. 24. Ceall. num. 11. Bolaños d. num. 20. Paz vbi proxime num. 6. Nec opus est relaxatio iuramenti, vt Ceall. vult, nisi ad cautelam cum illud non obliget, argumento cap. si diligenter, de for. competent.

Ibi: *Quia in re aduertendum est.*

66 Clericus habens Ecclesiasticum Beneficium, si soluendo non sit, executio in eius

reditibus sit, relicta beneficiario cōgraua portione ad vistum, & reliquum adiudicatur creditoribus annuatim foliēdum, Carleu. d. tom. 2. tit. 3. dis. 1. 8. n. 3. Parlad. d. cap. fin. q. 3. n. 32. Bolaños *supra* Menoch. d. cas. 183. n. 30. Paz d. c. r. m. n. 7. Gutier. n. 17. Villad. cap. 2. num. 79. Dueñas regul. 275. limitat. 11.

Ibi: *Verum si Clericus sit suspectus de fuga.*

Clericus fugitiuus, aut de fuga suspe- ctitus capi, vel a iudice iactari, vel ab ipsiis creditoribus potest illico tradendus Ecclesiastico, à quo in vinculis est detine- dus, donec solvito fiat ex bonis, qua oc- cultare tentauerat, Scaccia deinde, tom. 1. lib. 1. c. 39. nn. 14. Mel. de iust. trach. 1. dis. 5. 6. n. 2. Graffis *supra* effect. 1. n. 557. Gutier. *supra* cap. 16. n. 32. & cap. 17. n. 29. Baeza cap. 16. n. 126. Greg. Lop. in d. l. 23. glo. 5. tit. 6. part. 1. Bouad. in pol. i. tom. 1. lib. 2. cap. 18. n. 51. vbi adiurit, ita demū posse Clericum proper fugam à iudice faculari, vel creditore capi, si copia Ec- chlesiastici non sit, de quo Azeued. in l. 2. à num. 154. tit. 1. lib. 8. Recop. & in l. 4. n. 5. 7. tit. 4. ed. lib. Matcard. de probat. tom. 2. conclus. 823. Ceall. tom. 1. q. 267. à num. 4. Thom. de Bene de immunit. Eccles. tom. 2. cap. 9. dubit. 8.

Ver. Sed & quod decisorem.

Priuilegia, de quibus *supra* lo. in con- ceduntur Clericis in Sacris constitutis, vel beneficium habentibus, ut actu Ec- chlesiastice in iurientibus, vt docent commu- niter DD. Menoch. d. cas. 183. in fin. Bae- za cap. 17 num. 20. Gutier. d. cap. 17. n. 12. verf. Secundo infetur, vbi late diluprat à num. 10. num onnes Clerici gaudent priuilegio, dicit. cap. Oduardus. Bolaños d. 20. Villadieg. *supra* n. 97. Paz vbi proxi- mén. 6.

Qua autem de Clericis dicta sunt, erit ad Religiosos pertinent, Cyriac. dicit. *controversiarum*. 505. num. 18. Bald. in Aucth. cau- sa. que. num. 3. in fin. C. de Episcop. & Cleric. Emman. Rodrig. de Regularib. tom. 2. q. 62. art. 6. fol. 188. in prima edit. Quia Cle- ricorum appellatione in favorabilibus, & Religiosi comprehenduntur, notatur in cap. 6. quis suadente 17. quia 4. glo. in cap. duo sunt genera 12. quia 1. Villan. de iur. patronat. lib. 6. cap. 2. n. 1. Cyriac. n. 19.

Verf.

Verf. *Quoties vero, ibi. Non tamen potest opponi exceptio.*

70 De his latè Gutier. dicit. cap. 17. à num. 3. qui D. Cou. accedit. Tamen contraria sententia Gomezij afferuntur, Clericum damnarum tribus sententijs conformibus non invari auxilio, d. cap. Oduardus, nititur communis doctrine, quæ habet, beneficium cōfessionis bonorum non con- petere ei, qui debitum inficiatur, de qua Trentacing. *supra* a n. 17. Pacian. de pro- bat. lib. 1. cap. 19. n. 85. Ceall. tom. 1. q. 129. quam doctrinam declarat Trentac. numer. 21. docens, tunc dici, debitum fuisse negatum, cum debitor in inficia- tione vique ad vitimam appellationis sententiam perfeuerat, ex quo recte in- fert Gomezius, vt Clericus, qui appella- uit semel, arque iterum negans vique ad terriam sententiam condemnatoriam, cum iam amplius prouocare non licet, priuandus sit remedio, dicit. cap. Oduardus, in quo infauitur, negantes debita non esse ad illud admittendos, ibi: *Idem in cum recognoscunt huiusmodi debita.* Et merito, nam vix in dubio presumitur non habuisse iusta causam litigandi, ma- xime cum tam proterue in lite perfene- rat, Menoch. de presump. lib. 1. cap. 87. num. 1. Amad. Rodrig. in praxi de modo & form. videt. præf. cap. 5. num. 3. 7. Glori- verb. esti concilius in Aucth. generaliter, C. de Episcop. & Cleric. D. Cauartu. præf. cap. 27. num. 3. proper que oculum iure car- ceri subiici permititur Clericus, non obstante præfata declinione, quemadmo- dum sepe contagiit, vt confitat extradi- tis per Gutier. d. cap. 17.

Ibi: *Idem esse censet.*

71 Gomezij sententia cum opposita D. Couaru. posset conciliari, exhibita di- finitione, quan tradit Gutier. dicit. part. 1. cap. 18. num. 6. nanci Clericus ciens, se non fore soluendo, iurauerit reddere, quod accepit ex suo dolo, dicit. cap. Oduar- dus, auxilio non gaudebit, vt Gomezij vult. At si abique fraude purans, le ido- neum futurum solutioni, soluturum se iurelurando promisit, non ideo carcerari poterit, prout D. Couar. viderat, de quo *supra* hoc cap. num. 83. Nec oblat ten- tentia D. Couar. quam probat Gu,

tier. ibidem, dum docet, iurantem, quoq; fecit, se implore non valitum, periu- non esse, sed temerari iurare. Nam Cle- ricus hoc casu non carcerabit ratione perjurij, sed doil, quem iurelurando comitit.

Quando beneficium, dicit. cap. Oduardus, cellet, tradit atè Gutier. dicit. cap. 17. à num. 20. Quibus adde, Clericum ex de- polito damnatum non gaudere praefatu- to priuilegio, ledin carcere esse detru- dum, Graffis *supra* effect. 7. num. 3. Agust. Barb. in collectan. ad d. cap. Oduard. num. 13. Cyriac. d. contraversiarum. 505. num. 22. Mathei. sing. 60. alias 61. Quia in faciliatio depositi profutur est, i. incendiando 69. ff. defur. nec depositarius tenerit, nū ex dolo, l. contractus 24. ff. derig. iur. quod li- mitat Cyriac. ex Mathefiario ibidem cum Clericus contendit, iam depositum elie- restitutum, quod absque fraude contin- gere potest, vt si reddidit, cuius non de- buit.

Num. 10.

Cadauer debitoris quacumque ex 73. cedula, sive ciuili, sive criminali non li- cit incepit, quan in pignus a credi- toribus detineri, Ant. Gom. Varia. lib. 2. cap. 11. num. 56. Menoch. de arbitrar. cas. 387. n. 20. Parlador. d. cap. fin. 6. 3. num. 26. Ioseph. Ludovic. Perus. deci. 78. num. 24. Gutier. de iurament. confirmat. part. 2. cap. 4. num. 27. Garcia de expens. cap. 8. num. 19. Baeza *supra* cap. 1. 4. num. 19. Perez in L. 4. tit. 2. lib. 3. Ordnam. Cened. in collec- tian. ad Decretal. collectan. 40. num. 3. Ioan- Orozco in l. 3. n. 2. ff. de in ius vocand. Boia- nos d. part. 2. q. 16. in fin. Spinlo in specul. te. ament. glo. 2. n. 11. cum seqq. Quod li- mitatur in cadauere viaturi manifesti, quod potest per iudicem sequestrari, donec heredes satisfaciant creditoribus iuxta dispositionem e. quanquam de iur. in 6. Salg. de protel. Regia, part. 2. cap. 8. num. 75. Zerol. in prax. Episcopat. part. 1. verb. funus, ver. Tertio cadauer. Menoch. *supra* num. 29. Im pecunaria pena præter debiti amissionem multata ut creditor im- pediens, corpus debitoris sepeliri, l. fin. C. despatch. viol. l. ultim. titul. 13. part. 1. Menoch. cum multis, ubi proxime dicit. casi. 387. n. 16.

Non tolum corpus defuncti debitoris, 74 veru neq; ipius heredes intra nouē dies

B3

ab

ab obitu vixi pro debitis, defenditur, duth. sed neque C. de sepulch. violat. l. 13, tit. 9. part. 7. Gutier. vbi proxime, num. 18. Duenas reg. 277. limit. 4. Carleval. d. tom. 2. tit. 3. disp. 9. num. 8. Gizarell. decif. 79. Baeza suprad. cap. 6. num. 15. Nec intra tempus trium mentum lege datum ad inventarii confectionem, l. ultim. 9. Donec, C. de iur. deliberand. Carleval. num. 9. cum seqq. Gutier. ibidem, & alij ex nuper allegatis. Paz in prax. tom. 1. part. 4. cap. 1. a. n. 42. Ceual. tom. 2. q. 8. 1. num. 7. Quidocent decisionem, dict. 9. Donec, apud nos viu non esse admittam; sed quod haeres potest post nouem dies pro debitis defuncti conueniri. Et obiter non adūm est, d. Authent. sed neque procedere, cum haeres non vult facere inuentarium, nec tempore ad id concessio vti; at dict. 9. Donec, locum habet, si vellet inuentarium confidere, quo eorum textuum contrarietas tollitur, vt per Carleval. Paz, & alios vbi proxime.

Ibi: In iudicioris appellatio.

73 Non obstante creditoris appellatione, corpus debitoris debet sepeliri, Parladi. vbi sup. Viui. commun. opin. lib. 2. opin. 78. Pichard. in princip. n. 13. 8. instit. de interdic- tis.

Ibi: Sunt etenim, qui existimant.

76 Etiam corpus defuncti, qui ex instrumento guarantiglo tenebatur, ne leperiat, a creditori impeditum non potest, ita docent Ant. Gom. Gutier. Menoch. & ali laudati, suprad. num. 156.

Ibi: Impium enim esset.
77 Adeo bonis moribus cognovit, cadavera tradere sepulturam, vt dispositio testatoris praecipientis, reliquias suas in mare proponi, non suffineatur, in iudicioris corporis non priuatur haereditate, sed laudatur. I. quidam in suo 27 ff. de condit. insitut. Sed, & publica veritatis utilitas in sepe- liendis defunctorum corporibus, l. sunt personae 43. vbi glol. verb. propter ff. de Keli- gio, & sumpt. funer. Merlin. de legitim. lib. 2. tit. 1. q. 15. m. 5. Cagnol. in l. Papianus 8. 9. Quarta, n. 13. ff. de inofsc. reſum. Inde proponit, vt impensis tuneris omnibus creditoribus privilegiatis etiam anterius cum expresa hypotheca prefera-

tur. I. impensa 45. ff. de Relig. & sumpt. fun. l. 12. tit. 13. p. 1. Negulant. de Pijor. p. 5. memb. 2. n. 28. Mantic. datas. & ambig. conuent. lib. 11. tit. 23. n. 23. Fochin. controverſiar. lib. 12. cap. 49. Coll. in tract. de portion. rat. q. 73. n. 2. Flores de Mena variar. l. b. 1. q. 6. n. 11. Gutier. preclar. lib. 2. q. 2. 2. persor. Bolanos in Cu in commercio. ter. res. lib. 2. c. 12. n. 24. late Merlin. de piro- rib. lib. 4. tit. 1. q. 17. Aliag. prilegia co- ceduntur funeris in penite. de quibus per Ripam de remed. praefuerunt. cont. psl. n. 13. Inter quæ & illud numeratur, quod luc- cellos majoratus, eti ad alia professoris immediati debita non tenetur. Molin. de primog. lib. 1. cap. 10. n. 29. tam ē importus funeris antecessoris, si alii solu non possunt ex ipius bonis, prestatre compelli- tur, vt contra eundem Molin. lib. 1. n. 33. docet Padilla in l. 7. num ex familia. 9. Si defecidit aff. de legat. 2. Pereg. de fideio- mis. art. 40. n. 19. Garc. de expon. cap. 16. n. 33. Mieres de morior. part. 4. quæst. 76. n. 37. D. Gare. Mafstall. decif. 203. per tota, ubi plures.

Num. 11.

Vbi receptu cl. vt cadavera damna- 78 torum ex quibus eas atrocissimis facinori- bus maneat inservita ad terroris alor- rum, ex quo aqua Athenies, cum aliquis, sibi mortem conficerat maritus ut cinctorola præcia intepita relinqueba- tur, eius cadavera tradito sepultræ, cuius legis meminerat. Ait chinis in oratione in Christofontem, Alexand. ab Alex. dier. genit. lib. 3. cap. 2. It. in fin. Vbi hoc Platonis documentum fuisse dicatur, Menoch. de arbitri. cap. 284. n. 5. Et in Hilpania frequen- ter corpora famolorum graſatorum in partes dilecta in hilibrus affiguntur, at, que ita docent Euvadilla d. lib. 3. cap. 15. n. 143. Menoch. d. cap. 387. in fin. l. u. Cl. receptor. intent. lib. 5. 9. fin. q. 100. num. 1. Bolanos in Curia d. p. 3. q. 17. n. 16. Nec contrarium probat cap. quæstum 13. q. 2. Nam ibi agitur, de capacitate defuncti, vt in sacro loco sepeliantur, siquidem ve- rum est, ei cui ministratur Sacramentum Penitentia, cum in extremis agit, no- cie Ecclesiasticae sepulturem denegandæ, nisi aliud obstat, in præcenti autem propter utilitatem publicam, quæ in ceteris corpora malefactoribus verlatur, inhumata corpora eportet permanere. Quia de cau- fa etiā iudeo potest trahere cadaver delit- quens

qui est in anatomia medicis, vel chirur- gis, Anton. Gom. par. lib. 3. c. vlt. in fin. Sanch. confi. moral. lib. 3. cap. vnic. dub. 7. Bouadill. dict. num. 143. in fine Berta- chini. in suo repertor. verb. cadaver, num. 5. Deci. in Imperium. num. 17. ff. deciūdact. omniū iudic. Bolanos vbi proxime Meno- chius cap. 285. num. 10. 11. vbi ait: Pa- piæ sic statuœ cauti, & num. 12. admo- net, non esse in anatomia tradendum corpus alia honesti hominis, ne eius fa- miliae irrogetur iniuria.

Ibi: Sacramentum vero Pœnitentie.

79 Index debet mittre damnato ad mor- tem confessarium, & tempus iusticiæ ad recipiendum Pœnitentia. Sacramen- tum concedere, Anton. Gom. suprad. num. 6. Bolanos dict. §. 17. num. 14. Aug. Bar- bot. in collectan. in fin. ad. Archigerentes. C. de Episcop. audient. l. u. Clarius, dict. §. fin. quæst. 97. num. 4.

Ibi: Idem esse censet de Sacramento Eucha- ristia.

80 Eucharistia Sacramentum damnatis ad mortem eis prædictum, decreti est motu proprio Pij V. edito anno 1569. & in Hilpania obseruari precipitur 1. o. tit. 1. lib. 1. Recip. Et ita docent vltro proxi- xiū allegatos. Gamm. in tract. de Sacra- mento. præfand. vltim. supradamnatis. Sa in summa verb. Eucharistia, num. 2. Catulcan. de brach. Reg. part. 3. num. 326. Bonacini. oper. moral. tom. 1. tract. de sacrament. disp. 4. quæst. 7. punct. 1. num. 5. Ceual. tom. 3. ac cognit. per viam violent. quæst. 98. num. 1. 2. Diana resolut. moral. part. 5. tract. 3. resolu- lat. 3. 8. 9. Nec valet, vers. Notandum, Fran- cisc. Marc. decif. 10. in 2. port. Ioan. Sæb. selectar. disp. 4. num. 3. 4. Sieque de con- fuetudine teruari, nec contrariam validam esse probant Bonacini. suprad. num. 6. vers. Respondet. Zewallos num. 7. vbi ait: nunquam le audiuitur in Hilpania con- trarium esse via receptum. Pat. Suar. to- mo 3. in 3. part. disp. 69. sect. 3. in fin. Henri- quez lib. 8. cap. 5. num. 4. lit. Z. Angles q. 2. articul. 9. difficultat. 3. Chamerota de Eucharistia, cap. 10. num. 1. Imo iudicem teneri differe exequionem sententia per tres, aut quatuor dies, si opus fuerit: ne damnatus Sacramentis non suscep- tis

moriatur, etiam si timeatur reum inten- tim fore eripiendum, tentiunc Bonacina dict. num. 6. Diana suprad. Fagundez in pre- cept. Eccles. lib. 1. precept. 3. cap. 4. num. 3. 4. & ali) apud ipsos. Quod tamen aduer- latur, dict. l. 9. Recopil. vbi contrariū sta- tuitur. Sed si ex dilatatione supplici im- mineat periculum damni communis, omnes concedunt celeriter ferentiam executioni eis mandandam, brevi da- to termino ad Sacrametorum per cep- tionem.

Pollunt etiam iudices Ecclesiastici sa- culares centuris compellere: ne quen- quā ultimo afficiant supplicio, non mi- nistratis ipsi Sacramentis, Ceuallos, dict. quæst. 93. Bolanos dict. §. 17. nu. 14. Ni- filiis reusa scia culpere renuat, tunc enim sententia exequenda est, licet in penites moriatur, Bonacini. num. 7. Sot. de iust. & iur. lib. 5. quæst. 1. articul. 2. Reginald. lib. 29. num. 71. vers. Prima est.

Ibi: Sicut necesse datur.

Sacramenti Extremæ Unctionis nō su- fuscipienti in patibulo morituri, quia infir- morum gratia fuit specialiter institutum, ex Diu. Iacob. cap. 5. vers. 14. Con- cil. Florentia de hoc Sacramento agens, inquit: Hoc Sacramentum nō infirmis dari non debet, unde oleum, quo ministratur infirmorum dicitur, confitat ex Pontifica- li Romano & cap. vnic. §. Ad exhibendum de Sacra Unctione, ita Bonacini. suprad. 7. punl. 5. num. 4. Pat. Suar. tom. 4. in 3. part. disp. 42. seci. 2. num. 6. Viualdi. in Can- delab. aur. tit. de Extrema Unction. nu. 21. Simancas de Catholic. institutionib. cap. 57. num. 16. Catulcan. suprad. part. 4. nu. 307. Zerol. in prax. Episcop. part. 1. verb. Extre- ma Unctio. ver. 3. Coninch. de Sacramen- tom. 2. dispu. 19. à num. 22. Reginald. in prax. fori paient. lib. 28. num. 68.

Ibi: Hoc autem eorum. in quos animad- vertitur.

Corpora punitorum absque permisso 83 iudicis, qui exequi sententiam manda- uit, humare non licet, sed faciliè ad id re- regulariter sunt concendi, l. fin. tit. 31. p. 7. Bouadilla dict. numer. 143. Farinac. in prax. crim. tit. de delict. & pen. quæst. 20. num. 134. Azqued. in l. 6. num. 12. tit. 18.

Bx. lib.

Addit. ad Couarruulas.

lib. 4. Recopil. Cened. in collectan. ad Decre-
tal. collectan. 4. num. 3. Anton. Gom. dict.
cap. fin. num. 8. Baiard. ad Iul. Clar. in dict.
9. fin. quæst. fin.

Ibi: Hinc expendi poterit.

§ 4. Ad textum in l. 2. ff. de cadauerib. puni-
tor, videndi sunt Ant. Gom. dict. numer. 8.
vers. Item addo. Gregor. Lop. in l. 2. glos. 8.
tit. 28. part. 2. Medicis in tract. mors omnia
soluit, part. 3. num. 59. 60. Farinac. dict.
quæst. 20. num. 130. Lara de anniversariis,
lib. 1. cap. 25. num. 37. Bart. in ead. leg. 2.

Ibi: Eadem ferè ratione manifestus usura-
vius.
§ 5. Usurario manifesto Ecclesiastica sepul-
tura denegatur, donec heredes eius ma-
le quæsta restringunt, aut cautionem de-
ficiendo prætent. August. Barbof. in cap. quanquam, nu. 1. 2. de usur. in 6. Ze-
rol. supra part. 1. verb. funus. vers. Tertio.
cadauer. Salgad. de protest. Reg. part. 2. cap.
8. num. 75. Sayt. in clau. Reg lib. 10. tract.
3. cap. 5. num. ultim. Quis autem sit mani-
festus usurarius, explicant D. Couar. infra
lib. 3. cap. 3. num. 4. Menoch. supr. cas. 2. 5.
Cenall. tom. 1. quæst. 11. Azor. iusit. mi-
rat. part. 3. lib. 5. cap. 1. 8. vers. Quares quid.

Ibi: Item si Monachus aduersus paupertatis
professionem.

§ 6. Monachus proprietarius, nisi peni-
teat, Ecclesiastica sepultura priuatur, et si
sepelitur in loco Sacro, exhumadus est,
si abieci: scandale posuit, de quo Sanch.
in pœcept. Decalog. lib. 7. cap. 20. num. 11.
Pelliciar. in manual. Regular. tom. 1. tract.
4. cap. 2. num. 244. cum se. Diana part. 4.
tract. 4. reuel. 23. Layman lib. 4. tract. 5. c.
7. num. 22. Cardinal. in cap. cum ad mo-
nasteriu. g. Prohibemas. num. 1. de stat. Mo-
nacho. Et pars aliqua Superioris arbitrio
ex pecunia, quæ penes Religiosum fue-
rit inuenta, cum codem debet sepeliri,
Gregor. Lop. in l. 14. glos. 3. tit. 7. part. 1.
Ioan. Andr. in dict. cap. cum ad mona-
sterium. num. 4. Hostien. num. 7. Ancharran-
nus num. 10. notabil. 5. Abbas num. 15. Ait
tamen Rodrig. tom. 3. quæst. 36. num. 1.
Religiosum apud quæ pecunia crumenæ
inuenitur aduersus professionem pau-
pertatis, non itatim Ecclesiastica sepul-

tura priuandum, nisi viuens fuisset pre-
monitus. Sequitur Portell. de dub. Regu-
lar. verb. sepultura, num. 1. Qui addit non
ele denegandam Ecclesiasticam sepul-
tram hoc casu, si factum ut occulit, quia
non est infamia publicè noratus mor-
tuis, qui viuus non posset publè ob id
puniri. Pellizzar. supr. num. 245. Diana
dict. resolut. 23. & part. 9. tract. 8. resolut. 1.
9. Notandum.

Ibi: Inde etiam fit, quod licet reo delato.

In delinquentium cadasera solet ob 8
criminum atrocitatem animaduicti, eti
regulariter non permittatur, Menoch.
cas. 285. Carrer. in præxi crim. 9. Homici-
dium, n. 223. Bouadill. dict. n. 143. vers.
7 por razon del exemplo. Ant. Gom. dict.
lib. 3. cap. 1. num. 79. Villadiago in politie.
dict. cap. 2. num. 179. Tutch. lit. M. conclus;
396. Farinac. supr. quæst. 10. à num. 37.
Iul. Clar. d. 9. fin. q. 31. vers. sunt tamen.

Ibi: illud profecto non est prætermittendum.

Se ipsum occidens debet Ecclesiastica 88
carere sepultura, Gutier. Canonic que-
stion. lib. 2. c. 3. nam. 2. Azor. iuspe. part. 1.
lib. 9. cap. 31. q. 5. Menoch. cas. 284. num.
35. Nauar. conf. 7. de sepultur. Farinac. p.
5. q. 128. num. 16. Sayt. in clau. Reg. lib. 7.
cap. 9. num. 1. Lara de anniversariis, lib. 1. c.
11. num. 28. Lauor variar. iucubr. tom.
1. tit. 2. cap. 11. nu. 28. Dian. part. 6. tract.
6. resolut. 47. Placa in epitol. delict. cap.
23. num. 14. Sed eti quis laquo fulpen-
saur in pœtum demeritus reperiatur,
non Ideo extra Ecclesiam humandus est;
ni si ex conlecturis, aut alias confit, de-
functum, cum copositionis elicit, de per-
remissie. Marian. Socin. conf. 51. num. 2.
7. num. 22. Cardinal. in cap. cum ad mo-
nasteriu. g. Prohibemas. num. 1. de stat. Mo-
nacho. Et pars aliqua Superioris arbitrio
ex pecunia, quæ penes Religiosum fue-
rit inuenta, cum codem debet sepeliri,
Gregor. Lop. in l. 14. glos. 3. tit. 7. part. 1.
Ioan. Andr. in dict. cap. cum ad mona-
sterium. num. 4. Hostien. num. 7. Ancharran-
nus num. 10. notabil. 5. Abbas num. 15. Ait
tamen Rodrig. tom. 3. quæst. 36. num. 1.
Religiosum apud quæ pecunia crumenæ
inuenitur aduersus professionem pau-
pertatis, non itatim Ecclesiastica sepul-

Ibi: Legibus sanè Romanorum.

De pœnis corum, qui sibi ipsi violè- 89
tasmanus inferunt, tam iure communis,
quam Regio Anton. Gom. dict. lib. 3. c. 3.
num.

Varia. Resolut. Lib. II. Cap. II.

num. 13. 14. Menoch. dict. cas. 284. Gu-
rier. vb. proxime à nu. 18. Plaça dict. cap.
23. Didac. Perez. in l. 19. tit. 19. lib. 8. Or-
dinari. Farinac. d. quæst. 128. Molin. in tu-
bie. & iur. tract. 4. disp. 20. Azeued. in l. 1. 8.
tit. 23. lib. 8. Recop. Amaya in l. 1. 1. C. de
ian. Fisc. lib. 10. Bald. in l. 2. c. qui testamé-
tum fac. pos. Gregor. Lop. in l. 2. tit. 27. p. 7.

Vers. Scribit, & ad ea.

9. De hoc exempla memorabilia afferit
Menoch. dict. cas. 285. inter que illud singu-
lare est, nam cum apud Mileños virgi-
nes plurima laqueo fulpenia, causa in-
congnita repe. frētur, cùque huic dam-
no obuiam tri non posset, quod supersti-
ties defunctarum imitantur. infantiam,
lege stabilitum est, vt, quæ sic mortem
obirent cum codem laqueo, quo se sus-
pendebant, nuda effertent, ex quo in
honesti funeris pudore perterrit, ab im-
mani barbarie penitus abstinuerunt, vt
refert Plutarch. de clar. mulierib. cap. 10. &
Gell. lib. 15. nocl. Atticar. cap. 10. Petr. Gre-
gor. Syntagmat. lib. 3. cap. 22. num. 5.

AD CAPVT
secundum.

SVMMARIVM.

1. D.D. de materia agentes recensentur.
2. Legatarius, cui ususfructus rei certa relin-
quitur, non tenetur creditoribus defuncti res-
pondere.
3. Onera hereditaria sequuntur heredem.
4. Quando Legatarius possit à testatoris cre-
ditoribus conueniri.
5. Usufructarius rei certa testamento re-
lictus potest pro oneribus realibus molestar.
6. Cui ususfructus totus hereditatis, vel
quote relinquitur, non cogitur creditoribus
hereditariis respondere.
7. Usufructarius, qui soluit debitum de-
functi, ad quod res, quæ fructur, erat obligata
an posuit solutum ab herede exigere. varie
referuntur sententie.
8. Quidam reçiuntur.
9. Aliæ etiam impugnantur.
10. Traditur resolutio.
11. Cui partis bonorum ususfructus legatur
pro defuncti debitis, rexari non potest, & quid
eo causatur est heres.
12. De intellectu, l. 21. Taur.
13. Tertiū, & quintū deducitur ex cu-
mulō bonorum, prius ère alieno detracto.
14. Melioratus in tertio, vel quanto potest
creditoribus defuncti conueniri.
15. Contra qui sentiant.
16. Opiniones conciliantur.
17. Is, cui res certa prelegatur, ab eis alieni
hereditarii solutione est immunit, & quid in
meliorato de iuri Hispano.
18. Melioratus in tertio, aut quinto, an, & quo
modo ad solendum es alienum defuncti te-
natur.
19. Legatum certa partis bonorum mobilium, & im-
mobiliū vel ususfructus eori particulari est.
20. Iura, & actiones quando, & quomodo bo-
ni mobilis, vel immobiliis adcribātur.
21. Cum testator vult appellatio bonorum
mobilium, & immobilium iura, & actiones
comprehendere, legatum erit univale.
22. Is, cui pars, vel ususfructus bonorum mo-
bilium, & immobilium relinquitur, non tenet
ur ad onerare hereditaria, nisi plus sit legatum.
quam per leges licet.
23. Adiutorius legatarium omnium bonorum
creditoris hereditariis agere possunt.
24. Legatarius ususfructus omnium bonorum
non est pro alieno defuncti conueniens.
25. Qui contra sentiant.
26. Institutos in usufructu bonorum dato co-
harede vniuersali, nequit ab hereditariis cre-
ditoribus molestar.
27. An usufructarius omnium bonorum, pos-
sit contra debitores hereditarios absque ces-
sione agere, & cui tradenda sit pecunia cœsus,
qui reclamat.
28. Is, cui usufructus legatur, tenetur ad one-
rare debitores ipsius, quibus fructur, imposta.
29. Bonorum omnium usufructuariorum testa-
mento relictus actione reali potest conueniri.
30. Legatum ususfructus hereditatis tantus
est particolare, quæve ad onera hereditaria non
affringitur legatarius.
31. Donatarius omnium bonorum quādo pos-
sit à creditoribus donatoris conueniri.
32. Legatum ususfructus bonorum omnium
valer, herede post mortem fructuariorum institu-
to, & quis huius dispositionis sit effectus, &
quid in uxore usufructaria relicta sit, te-
fla.